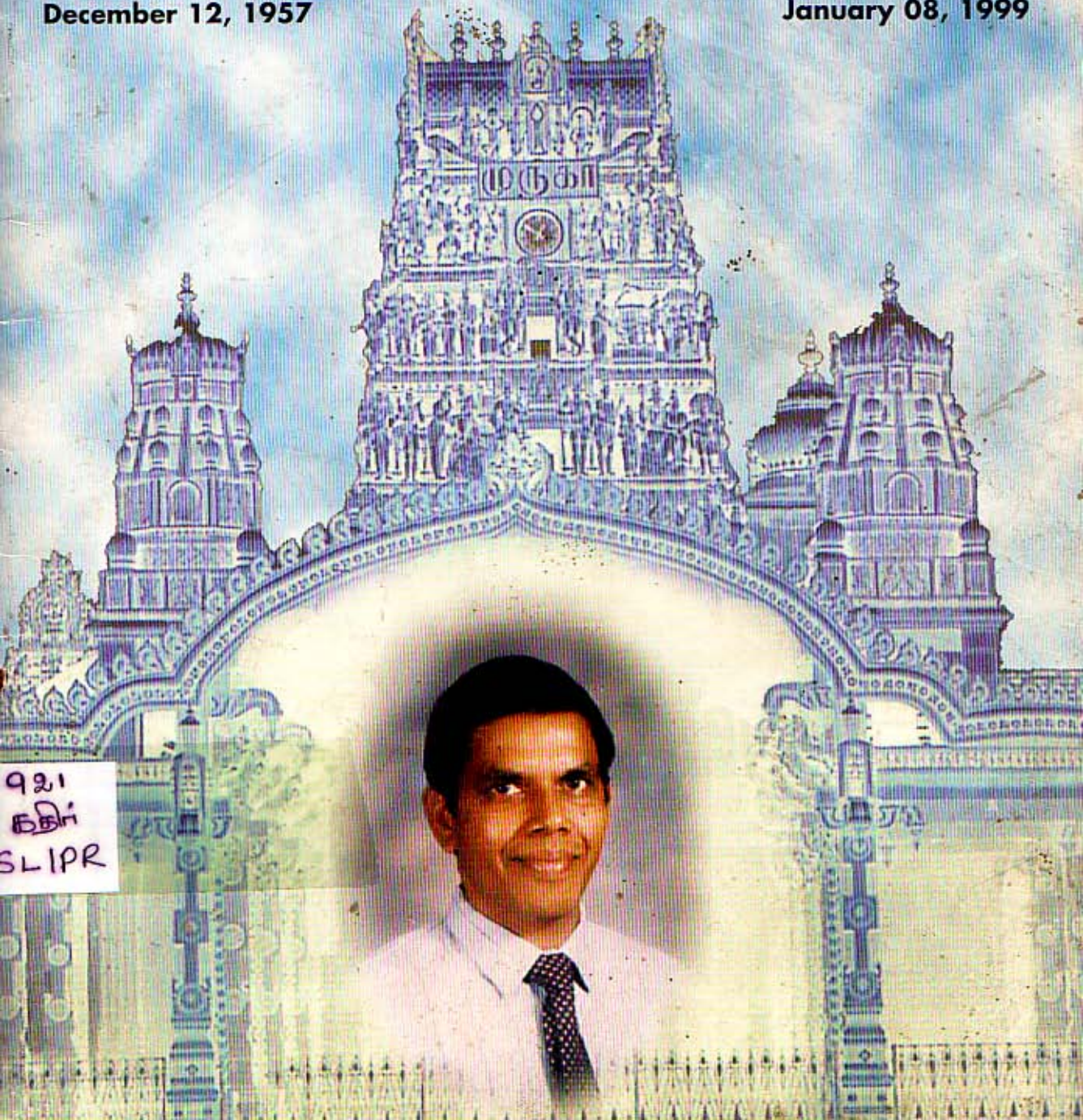

Mailvaganam Kathirkamanayagan Ph.D

கலாநிதி
மயில்வாகனம் கதர்காமநாயகன்

December 12, 1957

January 08, 1999

921
நகர்
SLIPR

விநாயகர் வணக்கம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினான்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து.

MAILVAGANAM KATHIRKAMANAYAGAN (KATHIR)

*K*athir was born on December 12, 1957 in Suthumalai, Jaffna. He was the fourth child in a family of four brothers and two sisters. His father Mailvaganam was a teacher. Kathir lost his father when he was in early teens. His mother Kannakaipillai looked after the family with great care and educated her children with flying colours.

Kathir had his secondary education in Manipay Hindu College, Jaffna, Sri Lanka. He did his bachelors degree (B.Sc) in Mathematics at the University of Peradeniya, Sri Lanka. After graduating with honors degree in 1980 he worked as an assistant lecturer at Batticaloa University, Sri Lanka teaching mathematics to undergraduate students.

Kathir met his better half Sharmini who was from Kokkuvil, Jaffna and fell in love with her in 1984 and got married to her in 1985. Kathir went to the United States in 1984 on a scholarship to do his Ph.D. at the University of Arlington, Texas. He obtained his Masters Degree (M.Sc.) in mathematics in 1985, and Ph.D. in mathematics in 1988. He did post doctoral fellowship at Department of Civil Engineering, University of Toronto developing numerical integration schemes in boundary element program using "C" programming language.

Kathir blessed with a son Anojan in 1987 (June 06) and a daughter in 1989 (September 10). His thoughts were forever with those in need. He went back to Sri Lanka in 1992 leaving his family in Toronto to teach mathematics to undergraduate students at University of Jaffna in 1992 and 1993 during the time when there was a shortage of university lecturers.

Again in 1994 and 1995 he did post doctoral fellowship at Department of Civil Engineering, University of Toronto developing software packages to solve a variety of mining related problems. During the same period, Kathir worked as a volunteer teacher at Woburn Collegiate and Albert Campbell Collegiate in

Scarborough. He worked as a part time teacher at Centennial College, Scarborough and as a night school teacher at David & Mary Thomson C.I. Kathir had been a full time teacher from September 1997 until his last moments of his life, teaching mathematics and computer science at Winston Churchill Collegiate Institute.

Kathir had great interest in the welfare and development of our community. He was involved in various voluntary social service activities. He had been an active member of Association of Sri Lankan Graduates of Canada. He was an executive member of the association in 1998.

Kathir will be remembered for his love for his family and friends and his dedication to his career and to the community. His sudden death is a great loss for all of us.

கலாநிதி கதிர்காமநாயகன்

இவரோடு நாம் பழகிய காலத்தில் அறிந்து தெரிந்து கொண்டவைகளை உங்களுடன் மீட்கும் பார்க்கின்றோம்.

சிறப்புமிக்க ஆலயங்களும், அறிவுசால் பெரியோர்களும், வளம் கொழிக்கும் விளை நிலங்களும் கொண்டு பொலிவுற்று விளங்கிய யாழ்ப்பாணம் சுதாமலையில் பொன்னம்பலம் மயில்வாகனம் என்ற நல்லாசிரியர்க்கும் ஆற்றல் மிகு கண்ணகைப்பிள்ளை என்பவர்க்கும் 1957ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 12ம் நாள் நான்காவது செல்லப் பிள்ளையாகப் பிறந்தார். விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்ற முதுமொழிபோல் இவர் சிறு பராயத்திலேயே மிகவும் புத்திக் கூர்மை உடையவராகவும் விளங்கினார். தந்தையார் கல்வி கற்பிக்கச் செல்லும்பொழுது மிக சிறு வயதிலேயே தானும் கூடவே சென்று கல்வி கற்றுவரத் தொடங்கினார். ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் கற்றுவரும் வேளையில் பல பரிசில்களையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். தந்தையாரின் தனம் மூத்த சகோதரர்களினதும் நற்பெயரையும் கல்வி ஆற்றலையும் கதிர்காமநாயகனும் கருத்திற்கொண்டு செயல்படலானார். 1968ம் ஆண்டு தந்தையாரின் திடீர் மறைவு இவரையும் இவரது குடும்பத்தவர்களையும் ஆழ்ந்த கவலைக்குள்ளாக்கியது. தாயார் கவலை ஒருபுறமும், கடமை இன்னோர் புறமுமாக செயற்பட்டார். தந்தையாரின் வழி நடத்தலையும் சேர்த்து தாயார் தொடர்ந்தார். பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக அயராது உழைத்தார். கதிர் அவர்களும் தாயாரினதும் மூத்த சகோதரர்களினதும் சொற்கேட்டு ஒழுகி கடமைகளோடு கல்வியில் மேலும் கவனம் செலுத்தினார்.

தாய் தந்தையாரின் நெறி முறைகளை சிறு வயதிலிருந்தே கைக்கொண்டு வரலானார். இவரது வீட்டுக்காணி நிலத்தின் ஒரு பகுதியில் பிள்ளையார் கோவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு தாய் தந்தையார் குடும்பத்தவர்கள் தினமும் வழிபாடு நடத்துவார்கள். இவரும் பெற்றோர் போன்று மிகுந்த பக்தியோடு வீட்டில் அமைந்திருந்த பிள்ளையாரை வழிபட்டு வரலானார். சுற்றம் குழுவில் அமைந்திருந்த ஆலயங்களுக்கும் செல்வார். குறிப்பாக

சிறுவனாக இருக்கும் காலத்திலிருந்தே நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலில் 25 நாட்கள் நடைபெறும் திருவிழாக் காலத்தில் அதிகாலை நான்கு மணிக்குமுன் எழுந்து தந்தையார், முத்த சகோதரர்கள், அடியார்கள் எல்லோருடனும் சேர்ந்து பாதசாரியாக சென்று கந்தனை தரிசிப்பார். திரும்ப நடந்து வீடு வந்து தாயாரிடம் உணவருந்திவிட்டு மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரிக்கு குறித்த நேரத்திற்குள் நடந்தே கல்வி கற்கச் செல்வார். நல்லூர் கந்தனின் தோர்த் திருவிழா அன்று அங்கப் பிரதிஷ்டையும் செய்யத் தவறுவது இல்லை. இக்காலத்தில் நல்லை ஆதீனத்தில் முறைப்படி யோகாசனத்தையும் பயின்றார்.

1976ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞானத்துறையில் தனது பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டார். தனது பட்டப்படிப்பிற்கான கல்வி கற்றலைத் தவிர ஏனைய விடயங்களிலும் ஆர்வமுடையவராகவும் காணப்பட்டார். குறிப்பாக நாடகம், விவாதம், இசை என்பனவற்றில் ஆர்வம் உடையவராகக் காணப்பட்டார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம் புதிய மாணவர்களை வரவேற்று விழா நடத்துவது வழமை. இத்தகைய விழாக்கள் புதிதாக வரும் மாணவர்களின் கலைத் திறமைகளை வெளிக்கொண்டுவர ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் என்றும் கூறலாம்.

1976ம் ஆண்டு புதிய மாணவர்களுக்கோ இந்த விழாவில் கதிர் பத்திரிகைச் சுதந்தரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துவதை பத்திரிகை வாய் திறந்து பேசி முறைப்படுவதுபோல் அபிநயத்துடன் நடித்துக் காண்பித்து பார்வையாளர் எல்லோரினதும் கரகோஷத்தையும், பாரட்டுக்களையும் பெற்றார். கொஞ்ச நாட்கள் இவரை சக மாணவர்கள் "பேப்பர்" என்றே அழைத்தார்கள். பேராதனை தமிழ் சங்கம் வருடா வருடம் நடாத்தும் நாடகப் போட்டிகள், விவாதப் போட்டிகளில் ஆர்வத்துடன் மேடையில் தோன்றி மாணவர்களினதும், விரிவுரையாளர்களினதும் விமர்சனங்களையும், பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். சங்கீத நாட்டிய சங்க மேடைகளில் தோன்றாதுவிடிலும் பார்வையாளர்களாக வீற்றிருப்பார். சக மாணவர்களோடு மனம் விட்டுக் கதைப்பது, உதவி கேட்போருக்கு மனமுவந்து செய்வது, பொது விடயங்களில் ஆர்வத்துடன் பங்கெடுப்பது, பேராதனை குறிஞ்சிக் குமரன் கோவில் திருத்தொண்டுகளில் ஈடுபடுவது இவ்வாறு பல சிறப்பு அம்சங்கள் மாணவப் பருவத்தில் காணப்பட்டது. 1980ம் ஆண்டு கணிதத்துறையில் (B.Sc. Hons) சிறப்புப் பட்டத்தைப் பெற்றார். மட்டக்களப்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் கணிதவியல் உதவி விரிவுரையாளராக சேர்ந்து 1983ம் ஆண்டுவரை பணியாற்றினார்.

மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக பணியாற்றி வந்த காலத்தில் அங்கு பணிபுரிந்த யாழ்ப்பாணம் கொக்குவிலைச் சேர்ந்த கமத்தொழில் பெரும்பாக உத்தியோகத்தார் (D.O) திரு. இராசையா புஷ்பராஜா ஜானகி அம்மா தம்பதிகளின் முன்றாவது செல்வப் புத்திரியாகிய ஷாமினி அவர்களை வாழ்க்கைத் துணைவியாக நிச்சயித்துக் கொண்டார்.

1983ம் ஆண்டு இவர் புலமைப்பரிசில் பெற்று அமெரிக்காவில் உள்ள ரெக்ஸஸ் பல்கலைக்கழகம் (University of Texas) Arlington சென்றார். 1985ம் ஆண்டு தனது மனதுக்கு இசைந்த ஷாமினி அவர்களை திருமணம் செய்து கொண்டார். இதே ஆண்டு இவர் முதுமானி பட்டத்தையும் (M.Sc) பெற்றுக்கொண்டார். இதே வேளை இக்காலப் பகுதியில் இவரை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய சம்பவம் ஒன்றும் நிகழ்ந்துள்ளது. இவர் உயிருக்குயிராய் நேசிக்கின்ற சகோதரர்களில் ஒருவரான செல்வநாயகம் ஆசிரியர் அவர்கள் திடீர் சுகயினம் காரணமாக இளம் வயதில் காலமானார். அவரது இழப்பு

இவரை இறுதிவரை பாதிப்படையச் செய்திருந்ததை நோக்கக் கூடியதாக இருந்தது. 1987ம் ஆண்டு June மாதம் அனோஜன் என்ற செல்வ மகனைப் பெற்றெடுத்தனர். 1988ம் ஆண்டு கணிதத் துறையில் கலாநிதிப் (Ph.D) பட்டத்தைப் பெற்றார். இதே ஆண்டு July மாதம் கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்தார். இங்கு இவர் வருவதற்கான காரணங்களில் ஒன்று உறவினர்கள், நண்பர்கள் வாழ்ந்து வந்தமையே ஆகும். இங்கு மனைவி குழந்தை, மாமி, மைத்துனர் மைத்துனிகளென கூட்டுக் குடும்பம்போல் ஒரே தொடர் மாடியில் எல்லோரினது அன்பையும் பெற்று வாழ்ந்து வரலானார். சில பழைய நண்பர்கள் இவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றனர். இவரது வாழ்க்கையில் என்றும் பெற்றோர், மனைவி குழந்தைகள், சகோதரங்கள் போல் நண்பர்களும் ஓர் அங்கமாகவே காணப்பட்டனர். ஆன்மீகம், இலக்கியம் இசை போன்ற விடயங்களை நெருங்கிய நண்பர்களுடனும் அதிகமாகக் கதைக்க ஆர்வம் காட்டுவார்.

1989ம் ஆண்டு Sept. மாதம் நிரோஜினி என்ற செல்வ மகளைப் பெற்றெடுத்தனர். வயலின் இசையில் ஆர்வம் கொண்டு ஆசிரியர் ஒருவரிடம் வயலின் கற்கத் தொடங்கினார். இவர் இதனைக் கற்ற நோக்கம் ஒருசில தேவாரங்களையாவது வயலினில் இசைத்து மகிழ்வே தனக்கு இசையில் ஏற்பட்ட ஆர்வத்தை தன் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுத்தி படிக்கச் செய்து வரலானார்.

இவர் பலருடனும் சேர்ந்து கதைக்கும் போது அல்லது விவாதிக்கும்போது மற்றவர்கள் கூறும் கருத்தை மிக அவதானமாகக் கேட்பார். பெரியோர், சிறியோர் என்ற பாகுபாடோ, கல்வித் தகமை வேறுபாடோ இன்றி அணுகும் எல்லோருடனும் அளவளாவிப் பழகுவார். ஒருவர் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை விளங்கிக் கதைத்தாலோ விளங்காமல் கதைத்தாலோ கோபப்படமாட்டார். பதிலாக புன்முறுவலுடன் அவர்களை அணுகுவார். பழகிய பலருக்கு இவரின் கல்வித் தகமை தெரியாது. தன்னை ஒருபோதும் வாயால் பெருமைபடக் கூறி தற்பெருமை கொள்ளாத பண்பாளன். 1990-1992 காலப் பகுதியில் (U of T) ரொரன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் துறையில் சில ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டார்.

தனது பிறந்த மண்ணிலும், தாயாரிலும், சகோதர சகோதரிகளிலும் அளவற்ற பற்றும் பாசமும் கொண்டிருந்தமையால் தனது குடும்பத்தினருடன் சென்று யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்க அவாக் கொண்டிருந்தார். இதன் முதற்படியாக 1992ம் ஆண்டு தாயாரையும் சகோதர சகோதரிகளையும் சென்று சந்தித்தார். அவர்களுடன் தங்கியிருந்து யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட கணித விரிவுரையாளராக கடமையாற்றினார்.

தாயார் நீண்ட காலமாக சிதம்பரம் சென்று தரிசனம் பெற்றுவர ஆவல் கொண்டிருந்தார். இதை இவர் நிறைவேற்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தார். 1994ம் ஆண்டு July மாதம் தாயாரை இந்தியாவிற்கு அழைத்துச் சென்று சிதம்பரம் உட்பட பல திருத்தல யாத்திரைகள் மேற்கொண்டு வந்தார். இத் திருத்தலங்களின் அருமை பெருமைகளையும், தாயாரின் பெருமைகளையும் எடுத்துக்கூறி இன்புறுவார். இவரது மனப்போக்கை நன்கு விளங்கிய வாழ்க்கைத் துணைவியாரும் கணவரின் விருப்பங்களை நிறைவேற்ற உறுதுணையாக இருந்தார்.

தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களினால் மீண்டும் கனடா வந்தார். 1994-1995 காலப் பகுதியில் U of T யில் பொறியியல் துறையில் ஆராய்ச்சியை மீண்டும் தொடர்ந்தார்.

இத்தோடு Central Tech லும் David & Mary Thomson C.I லும் பகுதிநேர ஆசிரியராக தமிழ்மொழி கற்பித்தார். Scarborough ல் உள்ள Woburn Collegiate லும், Albert Cambell Collegiate லும் தொண்டர் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தார்.

தனது மனைவி குழந்தைகளுடன் நேரத்தை செலவளிக்கும் பொழுது நண்பரின் பிள்ளைகள், மனைவியின் சகோதர சகோதரிகளின் பிள்ளைகள் எல்லோருடனும் சேர்ந்து திட்டமிடு வழிகாட்டியாகவும், சிறந்த தந்தையாகவும், ஆசிரியராகவும், நண்பராகவும் செயல்படுவார் 1997ல் தனது இளைய சகோதரியின் திருமணத்தைக் கனடாவில் தந்தையாரின் நிலையில் நின்று உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் சகிதம் சிறப்புடன் நடாத்தி மகிழ்ந்தார். 1997 Sept மாதம் Winston Churchill Collegiate Institute ல் முழு நேர ஆசிரியராக கடமை புரியலானார். இங்கு பணியாற்றத் தொடங்கிய சிலமாதத்திலேயே மாணவர்களினதும், சக ஆசிரியர்களினதும், அதிபர் அவர்களினதும் (Principal) பாராட்டையும் நன் மதிப்பையும் பெற்றார். யாழ்ப்பாணம் சுதுமலையில் இருந்து தாயாரும், சகோதரியும், பிள்ளைகளும் இடம் பெயர்ந்து வவுனியாவில் வசித்து வசித்தனர். இதன் காரணமாக 1998 June மாதம் வவுனியா சென்று அவர்களை சந்தித்து ஆறுதல் கூறி வந்தார். திரும்பவும் 1999ம் ஆண்டு June விடுமுறைக்கு சென்று பார்த்துவர விருப்பம் கொண்டிருந்தார்.

தான் கற்பிக்கும் கல்வியை மாணவர்கள் இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அதிக கவனமெடுத்து ஆயுத்தங்கள் செய்வார். இத்தகைய வேலைகளில் நண்பர்கள் ஏனையோருடன் தொடர்பு கொள்வதைக் குறைத்துக் கொள்வார். தமது கடமைகளைச் செய்துவரும் அதேவேளை வருடா வருடம் மார்கழி மாதத்தில் வரும் பிள்ளையார் கதை என்ற 21 நாள் விரதத்தை அனுஷ்டிக்கத் தவறுவதில்லை. வேலைகள் எல்லாம் முடித்து ஆறுதலாக இரவு பிள்ளையார் கதை படித்து மணித்தியாலத்திற்கு மேல் பிரார்த்தனை செய்து விரதத்தை முடித்துக்கொள்வார். இவரைப் பார்த்தால் விரதம் இருக்கின்றார் என்றோ, தெய்வ பக்தி உடையவர் என்றோ சாதாரணமாக ஒருவராலும் அனுமானிக்க முடியாது. தனது ஆன்மீக வாழ்க்கையையும், இறை பக்தியையும் நடைமுறை வாழ்க்கையிலிருந்து வேறுபடுத்தி வாழ்ந்ததில்லை. அவரது வீட்டின் சுவாமி அறையில் மேன்மையான ஆன்மீக வழிகாட்டி நூல்களை காணக்கூடியதாக இருக்கும். இவற்றில் இலங்கை, இந்தியா சென்றபோது மிகவும் சிரமப்பட்டு தேடி வாங்கியவைகளும் அடங்கும்.

சோம்பல் என்பதே இவருக்குக் கிடையாது. எப்போதும் ஆரோக்கியமாகவே காணப்படுவார். யோகாசனப் பயிற்சி செய்வது Tennis விளையாடுவது, நீச்சல் செய்வது, சக ஆசிரியர்களுடன் Golf விளையாடுவது இப்படி இவரின் ஒவ்வோர் விடயங்களையும் எழுதிக்கொண்டே செல்லலாம். இத்தகைய சுறுசுறுப்பான இவரின் கால்கள் ஏன் ஓய்ந்தது? இப் புனிதனின் பூப்போன்ற இதயம் ஏன் துடிக்க மறுத்தது? விடை தேடுகின்றோம்.

தினமும் உணவு அருந்தி நித்திரை செல்வதற்கு முன் அதிக நேரம் இறைவனைப் பிரார்த்திப்பார். ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அருளிய தினசரி தியானம் என்ற நூலை வாசிப்பதையும் வழமையாகக் கொண்டிருந்தார்.

ஜனவரி எட்டாம் திகதி இரவு படுக்கைக்கு செல்லும்போது நீங்கள் படிக்க வேண்டிய
தினசரி தியானம் இதுவன்றோ!

ஜனவரி 8

மார்ச்சு 24

மரணம்

நாள்தோறும் மக்கள் மடிந்து போவதைப்
பார்த்திருந்தும், நான் மட்டும் அதற்கு விலக்
காவேன் என்றெண்ணும் மடமை என் மன
திலுள் புரந்துவிட்டது. எம்பெருமானே,
அம்மடமையை நீ அகற்றிவிடுவாயாக.

நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு இவ்வுலகில்
இருந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது இல்லை.
இப்பொழுது இங்கு இருப்பவர்களெல்லாம்
நூறு வருஷங்களுக்குப் பின்பு இங்கிருக்க
மாட்டார்கள். நம் வாழ்நாளில் கழிந்த பகுதி
கனவாகப் போய்விட்டது. எஞ்சியிருப்பதும்
இனிக் கனவாகிவிடும். இதை எண்ணிப்
பார்த்தல் வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருப்பாரை நாளைக்கு
இருப்பர்
என்று எண்ணவோ திடமில்லையே.

— தாயுமானவர்

8

அதற்குமுன் விநாயகன் நினைத்தான் போலும் தன் தம்பியை கல்லூரியில் இருந்து
அழைத்துச் செல்ல!

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் - தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

திருவள்ளுவர்

திருச்சிற்றம்பலம்

A MAN WHO SET A STANDARD

On behalf of all the staff and students of Winston Churchill Collegiate Institute, I would like to express our deepest condolences to Mrs. Kathir and her family.

Dr Kathir was a teacher at Churchill since 1997. He was highly respected. His expertise in the area of computers made him an invaluable member of the Computer Studies Department. Dr. Kathir was always available for his students both before and after school and during lunch hours. It was not unusual for students to contact him at home seeking direction on unscrambling some computer glitch. He was known for his gentle nature and treated everyone with the highest respect. Never did he lose patience with his students or his colleagues when we were seeking his advice and direction in the complicated world of computers.

Dr. Kathir was a kind and gentle man who made a difference in the world of education. He was well qualified and in fact could have taught at the university level, but instead preferred to work with young people. He enjoyed seeing the spark of understanding when a student grasped a difficult concept.

We all miss Dr. Kathir. He was a man who set a standard for us to emulate. His contribution to the education of the students of Winston Churchill Collegiate Institute will long be remembered.

M. Trina Wood
Principal
Winston Churchill Collegiate

QUITE, DEDICATED & CARING PROFESSIONAL

I first encountered Mr Kath when I was part of an interview team for the continuing education class in Tamil to be taught at my night school. This was both a challenging and sensitive task and I was delighted both to welcome Kath to my staff and in the job he performed. Ever the patient caring individual he managed a diverse and at times difficult group. He taught them all as individuals with insight and attention. He became respected and liked by his students and all who knew him.

I was pleased again to be fortunate that Kath joined the day school staff here at Winston Churchill. His work in the computer studies and mathematics areas simply re-enforced my previous view of this quite, dedicated, caring professional. It did however mean that I lost a member of my night staff as Kath in true style wished to ensure he gave full measure to his day job.

This past Fall he rejoined, much to my further delight, my night school staff, now here at Churchill. It is with great difficulty that I have to face his passing. The loss, the absence, the sheer difficulty in expressing the mixed feelings this loss produces. As I gave to my night school staff in a quote - no matter our life experiences, nothing prepares us for such events as this. I can only close in saying Kath is someone who will always be part of my memory and he will be remembered with great fondness.

Craig Johnson
Vice Principal, Winston Churchill Collegiate
Principal, Night School

SOME REFLECTIONS

I found myself thinking back to June 1997 when there were two vacancies to be filled at Winston Churchill in Math and Computer Science. Craig Johnson, our Vice Principal, and I were interviewing a series of candidates for the positions. At the end of two days of interviews one position was certain. We would offer Kath a position and he would accept it. Over the summer of 1997 I was impressed with his desire to meet with me and get a feeling for the courses he was to teach in the fall.

As a first year teacher there were several challenges to overcome a mountain of paperwork, a variety of teaching techniques, new technology, new courses and students demanding time and patience.

Kath met all these challenges with a quite resolve to do whatever was in the best interests of his students. He regularly sought advice on how to teach topics and deal with difficult students. He genuinely wanted to reach every student in his class.

Kath took on extra responsibilities in both departments coaching the Senior Math team and the Computer Programming team. His desire to encourage students to reach their potential was evident in these roles and in his belief that enriched level courses were important avenues to have available for certain students.

We often talked about the difficult role of being a parent to active, involved children for whom we wanted only the best. I worried along with him when his son underwent surgery at Sick Children's Hospital. Thankfully the operation was a success.

I only knew Kath for a short while. Nevertheless, in that time I grew to respect

him as a man, a father and an educator. I miss him. I will continue to miss him, and our department will be a little weaker without him.

Sincerely,
Mary Beth MacDonald
Head - Department of Mathematics
Winston Churchill Collegiate

TOUCHED THE HEARTS AND MINDS OF MANY

Dr. Kathir was a man of great compassion and knowledge. He was an outstanding teacher, respected not only for his intellect, but for his love and concern for others. He always found time for his students, even those outside of his own classes. No matter how simple the questions, no matter how many times he had to review the same concept, he always did it with patience, and genuinely shared in the joy of his student's accomplishments.

Kath could often be found helping his colleagues. He readily befriended new teachers in the Computer and Math Departments. He shared his materials, he answered their concerns, he would describe the lay of the land, he would offer them tea, he made them feel welcome.

Staff members from all corners of the school who were a little bit afraid of using computers often sought Kath out as well. They knew that he was not only knowledgeable about the use of computers, but that he was also patient and kind and would not think badly of them if they were lacking in skills. His gentle manner, his warm smile engendered great, great trust.

Kath was a life long learner. He had a great thirst for knowledge. When he was not teaching or tutoring, he was actively learning. He wanted to know more about networking, more about how computers and software worked. Kath also wanted to know more about how his students worked as well. He discovered very quickly that students learned best when they had fun while learning, and he worked hard to use the internet and multimedia programs like "Hyperstudio" in his courses to engage his students.

Kath was also a very modest man. He did not like to talk much about himself and when he did, he did not speak of himself directly, but shared with me his pride and his love and concern for his children, his wife and his friends. I did not pry too hard to find out more about Kath. I thought I had lots of time for our friendship to grow.

Kath touched the hearts and minds of many of us at Churchill, and we miss him deeply. But we all know we are better for having known him and we will never forget the love and kindness he shared with us.

Doug Robinson
Head - Department of Computer Science
Winston Churchill Collegiate

WE MISS YOU KATH

It is hard for me to believe that "Kath" is no longer with us. His gentle and conscientious presence made all the difference for so many students! Students were able to rely on Mr. Kathir for explanation, patience and support without ridicule.

So well I remember my conversation with "Kath" last spring. When I realized he had his doctorate and had been working at the university level I wondered what prompted his decision to teach high school. It is hard to describe the animation that came to his eyes, an excitement that master teachers know: they can excite kids!

We miss you Kath and we want your family to know the invaluable contribution you made in such a short time with us. Many many thanks.

Cheryl Freeman
Vice Principal
Winston Churchill Collegiate

KATH, MY FRIEND

There isn't a school day that I don't think about you - when I walk into the classrooms that we shared, when I walk down the computer/business hall and remember your warm smile, your friendly "hello", your gentle and kind demeanour, when I walk into what was your office and remember your working at your desk, always working hard but also taking time to talk to me and to others. When I asked you on two occasions to keep an eye on my computer class next door to your classroom, you did not hesitate in anyway to accommodate my

request. You were always so willing to please. You bent over backwards to help others. You were, indeed, a remarkable person.

Kath, you were far too young to be taken away from us.

Fondly remembered

Margot Naylor, Head
Business Department
Winston Churchill Collegiate

HIS WORK WILL LIVE FOREVER

Kathir was more than a mathematician, he was an artist. He created.

His work will live forever and he will be remembered as an intellectual, a writer and a teacher.

Although we mourn his loss, his children, grandchildren and great grandchildren will have proof of his contribution to the world.

They will be proud of him as a great teacher, a great mind and a great man.

With sympathy

Glenna Sims-Bonk
Winston Churchill Collegiate

அன்புசால் பண்பாளன் கலாநித கதிர்

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்றும் உரியர் பிறர்க்கு என்பது வாழ்க்கை நெறி வகுத்த வள்ளுவன் வாக்கு. இறைவனை வேண்டும் போதெல்லாம் “அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படுமலையே” என நாம் வேண்டுதல் இயல்பு. அந்த இறைவனை அன்பின் திருவுருவாக்கி அவன் சேவையை அல்லும் பகலும் அனவரதமும் பக்தியோடு ஏற்றி போற்றி என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்னும் அப்பர் பெருமானின் வாக்கை தாரக மந்திரமாக்கி என்றும் அயராது தொண்டாற்றிய திருமகன்-மறைந்த மாமேதை கதிர்: கற்கவேண்டிய காலத்தில் கற்பவற்றைக் கசடறக் கற்று கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல் வாலறிவன் - நற்றான் தொழாரெனின் என்னும் வரைவிலக்கணத்தை வாழ்க்கைத் தத்துவமாகக் கொண்டு செயல்பட்ட தொண்டன் கதிர் என்னும் நல்லான்.

மகேஸ்வரன் சேவையே மகோன்னதமான சேவையென மனமாரக் கொண்டு ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று காட்டி எங்கள் கோவிலுக்கு வரும்போதெல்லாம் என்ன என்ன பணிவிடைகள் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் தானாக முன்வந்து செய்து அபிஷேகத்திற்கு திரவியங்கள் வேண்டுமோ, உண்டியல் வருகையை வங்கியில் சேர்க்க வேண்டுமோ குருக்கள் பணிக்குக் குடம் குடமாக நீர் சேர்க்க வேண்டுமோ வந்த இடத்தில் போக்கு வரத்துப் பாவனைகள் மூலம் பணி புரிய வேண்டுமோ, அத்தனையும் அன்போடும் பரிவோடும் முன்னின்று செயலாற்றியவர் - நாம் கண்ட கதிர்!

உற்றாருக்கும், உறவினருக்கும்; மாற்றாருக்கும், எல்லோருக்கும் மனமுவந்து எக்காலமும் கதிர் பணி புரியும் பாங்கே தனி. (Your life should be your message" என்னும் பெருமான் வாக்கிற்கிணங்க போதனையை சாதனையாக்கி காட்டியவர் நாம் கண்ட கதிர். "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என்பதற்கு இசைய மங்கை நல்லாளொடும், புத்திரர்களோடும் இல்லறம் இசைபட வாழ்ந்து இவ்வுலகில் சேவை புரிந்த பண்பே போலும் பாயில் கிடந்து பதறாமலும் நோய் நொடியின்றி நிறைபதம் பெற்று தெய்வத்துள் திருமகனாகி அங்கு சேவை செய்யச் சென்ற மாயம் யாரறிவார். முதன் முதலில் கலாநிதி கதிர் அவர்களை பிள்ளையார் சன்னிதியில் சந்தித்தேன். அவர் அமைதியாகச் செய்த சேவையைப் பார்த்து கவரப்பட்டேன். அவர் இறுதி யாத்திரையில் மணக்கோலத்தில் புன்சிரிப்புடன் சென்ற காட்சியை என்னால் தாங்க முடியவில்லையே!!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

சுப்பிரமணியம் (மனேஜர்) நிச்மண்ட் ஹல் இந்து ஆலயம்

WE LOST A GREAT GENTLEMAN KATHIR

I knew Kathir from the days at University of Peradeniya. Although I was from a different faculty and senior to him, because of his friendly nature and sense of humour, we became friends. Unlike other undergraduates Kathir could be seen also with friends with other faculties. Even after more than twenty years he still maintained his friendship with his good old days' friends. The famous bunch of five friends - the Pancha Pandavars - was made by graduates from 4 different fields.

I became close to him when he became an executive committee member of the Association of Sri Lankan Graduates of Canada. He was an active member of the sub-committee for Education, and the sub-committee for Cultural and Social Events. He gave tremendous support and contribution to these sub-committees. He gave valuable suggestions and ideas on Education reform with his experience in teaching at various schools in Scarborough. He was responsible for

organizing the Yoga Classes conducted by our association for the last three years.

Kathir was a very soft spoken and always with a smile in his face. There were times when heated arguments taking place in the meetings of the association. The voices were raised to intolerable level on a very few occasions. However, when Kathir began to speak with usual humble and soft voice with his smile on his face, the situation would go back to normal pleasant mood.

Kathir was one of the persons who were responsible for the success of the Kalai Vizha organized by the association in November 1998. The last occasion I met him was at the annual general meeting and dinner of the association on December 12, 1998. Kathir was one of the organizers for the event. Although Kathir was fasting (Vinayagar Viratham) and did not have anything for dinner, he was there from beginning to the end of dinner. I still remember the last and long discussion I had with Kathir for over 45 minutes along with his best friend Rasaratnam about religion and faith. He was a real dedicated and true religious person.

I am very proud that I had known such a great gentleman in my life and very sad that I had to lose him so early.

Kathir will be remembered for many years to come for his simplicity, interest towards the welfare of the community, dedication to his career, and love to his family and friends.

K. Wijeyathungam
President
The Association of Sri Lankan
Graduates of Canada.

OUR FORMER COLLEAGUE "KATHIR"

"A GOOD MATHEMATICIAN AND A GENTLEMAN"

*D*r. M. Kathirkamanayagan came from Canada and joined the Department of Mathematics and Statistics of University of Jaffna as a Senior Lecturer in Mathematics in October 1991. He did not want to encourage his wife and children to join him in Jaffna immediately, because of unsettled conditions in Jaffna. But he had a genuine hope of settling his family in Jaffna for good in the immediate future.

His arrival in the Department gave us the much needed encouragement as we were lacking talented new recruits for a while.

But in December 1992, he was compelled to resign and abruptly return to Canada to join his family to look after his beloved son Anojan's illness.

He worked with us only for an year but it seems as if we had a long association with him. This is because he influenced us in a great deal by his charming and pleasing manners.

Now suddenly "KALAN" has decided to separate him from his beloved family. We are unable to come to terms with Dr. Kathir's sudden demise. We always remember "KATHIR" as "A good Mathematician and a Gentlemen". May Almighty bless his bereaved family with peace and his soul with eternal bliss.

The Head and Staff
Department of Mathematics and Statistics
University of Jaffna, Sri Lanka.

DR. M. KATHIRKAMANAYAGAN

This note is to express my personal and professional memory of Dr. M. Kathirkamanayagan.

Since 1984, I have had the opportunity to become closely associated with Dr. M. Kathirkamanayagan as a professor, a graduate advisor, and a friend at the University of Texas, Arlington.

With regard to the academic and professional achievement, he was well trained in multidisciplines such as computer science and mathematics. In 1988, he received his Ph. D. in Mathematical Sciences from the University of Texas at Arlington, Texas, USA. His dissertation is on "Study of Singularly Perturbed Systems". He has made a significant contribution in the Theory of Large-scale Singularly Perturbed Systems. Moreover, his mathematical work provides a mathematical tool for studying problems in Control Theory and Differential games. His work is well-documented in the mathematical sciences journals. He was both analytical and practical thinker.

Dr. M. Kathirkamanayagan (Kathir) was a gifted teacher. He was very sensitive to the needs of the students. He very much cared about their needs. He had a lot of patient to work with students. He used to encourage his students to ask questions and he worked with them to improve their skills. He was "indeed" a

dedicated TEACHER. In fact, at present time, we really need more teachers like him. His passing away is great loss to the "TEACHING PROFESSION". However, his "deed" will remain with us forever.

As an individual, Kathir was a polite but a strong young man. He was easy to get along with others. He was very industrious person. He was equally devoted to his family. He will be remembered by his family members, friends and students forever.

Finally I and my family pray for his soul.

G. S. Ladde
Professor of Mathematics
University of Texas at Arlington
Texas, USA

IF I HAD A WISH

I can't beleive that my dad really died
When I first heard it I cried.

It was not fair that God took him at young age.
Just when I am going to go through my teenage stage

I knew he could help me out from up there
Now he could stay young and not lose any hair

He helped me out in a lot of ways
Too bad I only had him for a small amount of days

If I had a wish I will ask him to come back
which is impossible which I know for a fact

Living without him isn't easy as it seems
I see him come back in my dreams

One day we'll be re-united but not for a very long time
Helping others was always my dad's prime

Loving son
Anojan Kathirkamanayagan

WHY APPA LEFT EARLY

I don't know why my Appa died. He was a good and kind man. He prayed every single day. The last time I saw him was in a coffin. He could have stayed a little longer, but he left early. God took him away from my mom. I hope he can come back. I wish he didn't die because I love him

Dearest daughter
Nirojini

KUNCHU SITTHAPPAH

I still remember the day I first met Kunchu Sitthappah at Urumpirai when I was three years old. I liked him so much. Even my baby sister Subi who did not like strangers became very friendly with him on the very first sight. On her *Vithiyarampam* day, she was sitting on his lap all the time and we had a great liking for Kunchu Sitthappah from that time.

We met him one year ago in Canada and refreshed our memories. During his recent visit to Sri Lanka he stayed with Appammah, Vetha Aunty and children for about one month. I knew he was so affectionate with Appammah. On his way back to Canada he came to our house at Wellawatte. We did not know then that we were giving our last farewell to him and did not realize that we would never see his face again.

On the day of his death, when I was awoken and told that our Kunchu Sitthappah had gone to heaven, I could not believe how this could have happened to our dear Kunchu Sitthappah who was young and healthy.

May his soul attain Nirvana.

Marthanki Rajanayakam

WHERE IS KATHIR CHITTAPPA

Once we knew one uncle,
who was very kind, intelligent, and sweet.
We called him Kathir Chittappa.

Where? Where? Where did he go?
We met him in person in 1992.

He came to Sri Lanka for teaching.
Dear God, was he ever smart!!!

It is very hard to find a man
who is smart, sweet, and caring
in this world.

People say that god creates such
intelligent people to help the world.
If so why did he take Chittappa so early?

Chittappa, when you were living in Sri Lanka
you will come to our house and ask me to
make you plain tea. I never did understand
why you like plain tea so much. You left us
without even saying if you liked it.
Why? Why Chittappa???

You never leave without saying good bye,
this time you left without saying good bye to your family.
Why Chittappa? Why?

Last summer we came to Toronto
you were in Sri Lanka then, you said
you were coming back early so you can see

We did not get much time to spend together;
but you said "the next time you come I'll take
you everywhere, "but, you didn't even know
the next time we come to see you; you will be laying inside a coffin.
That is not the way we wanted to see you.
That is not fair! That is not fair!!!

Will we ever hear our Chittappa's voice again?
Will we ever hear him teach us anything?
Will we ever hear him give us advice?
Will we ever hear him tell us stories?

We miss you very much Chittappa!
Will you please come back?

Loving Niece & Nephew
Priya & Suresh.

அன்று சனிக்கிழமை வீடிய

நான் அப்பொழுதுதான் நித்திரையால் எழும்பி இருந்தேன். தொலைபேசி மணி அடித்தது. துக்கச் செய்தி என் காதில் கிடைத்தது. ஏன் நித்திரையைவிட்டு எழும்பினோம் என்றிருந்தது. செய்தியை நம்ப முடியவில்லை. அதனாலோ என்னவோ அழுதும் கண்ணீர் வரவில்லை. ஆனால் பிரமை பிடித்ததுபோல் இருந்தது. ஏனென்றால் அந்தச் செய்தி எனது சித்தப்பாவின் செய்தி ஆயிற்றே. பெயருக்குத்தான் சித்தப்பா என்றாலும் நண்பர்களாக அல்லவா பழகியிருக்கிறோம்.

கடந்த காலம் நினைவிற்கு வருகிறது. இரவு ஒன்பது மணிக்கு உணவு விடுதிக்குப்போவது; அங்கிருந்து வரும்போது அம்புலிமாமா, கோகுலம் வாங்கி வருவது இருவரும் பக்கத்துப் பக்கத்துப் பாயில் படுத்திருந்து அதை வாசிப்பது; பின்னேரங்களில் கிறிக்கட் அடிப்பது: கரம்போர்ட், செஸ் விளையாடுவது; ஒருவரை ஒருவர் அளாப்புவது.... இவைகளை நினைத்தவுடன் அழுகை வந்தது. கண்ணீர் கண்முட்ட நின்றது! ஆனால் அது நிலத்தில் விழவில்லை. அதற்கான காரணம் அந்தச் செய்தியை என்னால் முழுக்க முழுக்க நம்ப முடியாததாலோ என்னவோ தெரியவில்லை.

ஜெ. இராகுலன்.
பெறாமகன்

வற்றாத நினைவலைகள்....

“கதிர்” உன்னை இருள் அழித்ததோ.....

என் கதறல் கேட்கலையோ.....

பயிரை நிலம் மேய்ந்ததோ.... - உன்

பயணம் தொடரலையோ....

மழலை... உன் மருமகளின்

மனக்கலக்கம் அறியலையோ... - இவள்

மண்ணில் உதித்த தினம் - நீ

விண்ணை அடைந்தனையோ...

தாய் மாமன் உன் மடியில்

தவழ்ந்திட வழியில்லையே...

தழுவி உனக்கோர் முத்தம்

தந்திட முடியலையே...

ஒளிகின்ற உதயத்தை

ஒத்திருந்த முகவடிவும்

கனி தரும் சுவைபோல

இனித்திடும் மொழியழகும்

தோளின் மேல் போட்டு
தொட்டணைத்த பொழுதுகளும்
என் வாழ்வின்மேல் விழுந்திட்ட
வற்றாத நினைவலைகள்....

மருமகள் சுவேதா

மாமியின் மாணக்கம்

அன்பின் மாணிக்கமே! நீ எங்களை ஆறாத்துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு மறைந்துவிட்டீர். ஐயா, நீர் என்னை மாமியாக நினைக்கவில்லை. தாயாகவே என்னிடம் அன்பு செலுத்துவீர். நானும் என் மூன்று ஆண்பிள்ளையோடு நாலாவது பிள்ளையாக அன்பாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருந்தோம். 10 Tuxedo Court தொடர்மாடி கட்டிடத்தில் 9 வருடம் மூன்று குடும்பமும் ஆனந்தமாய் இருந்தோம். 7 வருடம் உங்களோட இருந்தேன். பின்பும் மேலும் கீழும் ஓடித் திரிந்தேன். எங்கள் சந்தோஷம் இறைவனுக்குப் பொறுக்கவில்லை போலும். யாரும் நினைக்க முடியாமல் பொல்லாத காலன் பறித்துவிட்டான். அன்புத் தெய்வமே! நீர் நடமாடித் திரிந்ததே மனக் கண்ணில் தெரிகிறது. என்றும் உம்மையே நினைத்துக் கவலை கொள்ளும் மாமி.

ஜானகியம்மா புஷ்பராஜா

நினைவுப் பதவுகளில் கதர்

வாழ்வென்ற வளமான இன்பத் தோணி
வற்றாத நீள் கடலில் பயணம் போகும்
சா வென்ற புயல்காற்று சுழன்று வந்து
சாய்த்திடிலோ சமுத்திரத்தின் அடியை நாடும்

இன்பத் தோணி இன்று எங்கள் வாழ்வில்
துன்பத்தின் சுமையோடு துயரங்கள் தந்து போகும்
இழந்துவிட்ட நின்மதியை எங்கோ தேடி
இரு விழியும் நீரானோம் அமைதி நாடி

கதிர்காம நாயகனே கணிதத்தின் கலாநிதியே
கற்கை நெறி பயில்வோர்க்கு களமமைத்த காவலனே
இதமான பழகு நெறி இயல்பான கடமை நிலை
எல்லாமும் இணைந்ததொரு எடுத்துக் காட்டானவனே

தாய் நாட்டை மறவாத தனித்த ஒருணர்வு
தான் வாழும் சமூகத்தில் தளராத சேவை மனம்
சேய்களோடு இல்லாளும் சிறப்புற்ற பாசமலர்

நோய் வந்து சேர்ந்ததனால் நொடிப் பொழுதில் போயிற்றே
மரணம்தான் இயற்கை யெனும் மகத்தான தத்துவத்தை
தருணம் எல்லாம் சொன்னாலும் தவிப்பிற்கு விடையாமோ
உத்தமனின் வாழ்க்கை நெறி உவந்தேற்று தொடர்வதுதான்
அத்தனை க்கும் மருந்து அவன் வாழ்வின் பயன்பாடு

கதிரவனை இழந்து இருளில் தவிக்கும் இதயங்கள்
மனோராஜ், மாலினி - ஜேர்மனி

குடும்பத்தின் சுடர் ஒளி

என் அருமை அத்தானே! உன் துக்க செய்தி கேட்டு நான் கதறி விட்டேன். என் இதயம் தாங்கவில்லை. இந்நிலையில் விட்டுச்செல்ல உங்களுக்கு மனம் வந்ததா? உங்கள் இரு செல்வங்களையும் விட்டு உங்களை எடுக்க இயமனுக்கு எப்படி மனம் வந்ததோ? கடைசிக் கிழமையும் எங்கள் வீட்டுக்கு உங்கள் குடும்பத்துடன் வந்து கதைத்து விட்டு சென்றீரே! கடைசிவரை எங்கள் எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் உங்கள் படிப்பு உதவியாக இருக்கும் என்று எல்லோரும் நம்பி எதிர்பார்த்து இருந்தோம். இப்படி இடையில் எல்லோரையும் தவிக்கவிட்டுச் செல்வீர்கள் என்று கடைசிவரை நினைக்கவில்லை. என் ஆசை அக்காவின் நிலையைப் பார்க்க எங்களால் தாங்க முடியவில்லை. நீங்கள் தினமும் எல்லார் வீட்டிலும் நடமாடுவது போல நினைவு. உங்கள் பிரிவை நினைத்துத் தினம் தினம் கண்ணீர் விடுகின்றோம். இந்தக் கண்ணீர் ஓயாத அலைதான்.

மைத்துனி
யுமானி

எனதருமை மைத்துனரே இணையல்லா உத்தமரே

எமனுன்னைக் கவர்வதற்குத் துணிந்த துணிவென்ன? இலங்கை வந்து எம்முடனே இனிமையுடன் பேசி மகிழ்ந்தீர் இன்னும் ஒலிக்கின்றது உமதன்புக் கருத்துக்கள். உமதருமை யாமறிந்து உளம் பூரித்தோம். உடன் பிறந்தார் போலெம்மை மதித்து நடந்தீரே. உமது பிரிவு கேட்டதும் துடிதுடித்தோம். எல்லோரும் கதறினோம். கண்ணீர் விட்டோம், கவலையில் தோய்ந்திருந்தோம். ஆர் உம்மைப்போல் இங்கொருவர் இனி எமக்கு? என்னருமைத் தங்கை ஷாமினியும் மெழுகுவர்த்திபோல் உருகுகின்றாள் உமை நினைந்து, உமதருமை வதனத்தை காணமுடியாமல் தவியாத் தவிக்கின்றோம் நாமிங்கு. உனதருமை மாமனும் இறுதிக் கிரியையில் கலந்துகொள்ள முடியாமல் மனதிற்குள் படுகின்றார் வேதனை. தனிமையிலிருந்து உமது அண்ணரோ, உம் பெருமைகளைச் சொல்லியே குமுறுகின்றார். தீபனும், சாந்தனும்

சித்தப்பாவை இனி எப்போ காண்போமெனக் கண் கலங்குகின்றார்கள். எல்லோரையும் ஏங்கித் தவிக்கவிட்டு எமன் உம்மைக் கவர்ந்து சென்றது ஏன்தானோ? இறைவன்

திருவடியை ஏகினீர் என்றே தேற்றுகின்றோம் எங்கள் புண்பட்ட இதயத்தை. இறைவனடி எய்திய உமது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைஞ்சுகின்றோம் இறைவனை என்றென்றும் இதைவிட வேறென்னதான் எம்மால் முடியும்?

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

துயரக்கடலில் மூழ்கித் தவிக்கும்

மாமன் (புஷ்பராஜா)

மைத்துனி குடும்பம் (பவானி ராஜகாரியர்)

அன்பு நண்பன் கதீர்ன் நீனைவாக.....

ஆறு அல்லது ஏழு வருடங்களுக்கு முன்னர் Tuxedo Court கட்டடத்தில் உள்ள மாடி வீட்டில் Dr. கதீர்காமநாதனை முதன் முறையாகச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். படிப்படியாக எங்கள் நட்பு வளர்ந்தது. ஒன்றாக Tennis விளையாடினோம். வசந்த காலத்தில் பல மைல்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நடப்போம். அப்படி நாங்கள் ஒன்றாகத் திரிந்த நாட்களில் நாங்கள் குடும்ப விவகாரம், ஈழத்து அரசியல், தமிழீழத்தில் கல்வி முறை, கனேடியத் தமிழ் மாணவரின் நாளாந்த வெற்றிகள் அவர்களில் சிலர் படும் கஷ்டங்கள் பற்றிக் கதைப்போம்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன் ஒருநாள் கதீர் என்னிடம் வந்து “இன்றுதான் கடைசி Tennis விளையாட்டு, நான் யாழ் பல்கலைக் கழகத்திற்கு விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றப் போகின்றேன்” என்றார். எனக்கு நெஞ்சு திக்கென்றது. நம்மவர்க்குப் படிப்பிக்கப் போகின்றார் என்ற மகிழ்ச்சி ஒருபுறம், அன்பு மனைவியையும், அருமைக் குழந்தைகளையும் தனிய விட்டுப் போகத் துணிவு வந்துவிட்டதா என்ற மனக் கஷ்டம் மறுபுறம், யாழ்ப்பாணத்தால் திரும்பி வந்தவுடன் பல மணித்தியாலங்கள் ஊர் நினைவைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

கதீர் மீண்டும் ஒருமுறை ஊருக்குப் போய் வந்தார். இந்தத் தடவை அவரை இவ்வுலகிற்கு அளித்த அன்புத் தாயாரைப் பார்க்கச் சென்றார். கனடா வந்ததும் பலமணி நேரம் பேசினோம். தன் தாயாரிடம் பயணம் சொல்லும்போது தாயார் சொன்னாராம் “மகனே எனக்கு எல்லாம் விளங்கும் கடவுள் உன்னை ஒருநாளும் கைவிடமாட்டார் என்று. இவ்வளவு விரைவில் எங்களை விட்டுவிட்டு அவர் கடவுளிடம் போய்விடுவார் என்று அந்த அன்புத் தாயாரும் யோசித்திருப்பாரோ என்னவோ.

கதீர் தன் ஆசிரிய அனுபவத்தை என்னுடன் அடிக்கடி பகிர்ந்து கொள்வார். என்னுடன் சேர்ந்து பொது வேலைகளில் ஈடுபட்டு வந்தார். ஒருநாள் என்னிடம் வந்து “எங்களுடைய பிள்ளைகள் எத்தனையோ பேர் கெட்டித்தனம் இருந்தும் நல்ல வேலைகள் கிடைக்காமல் உணவு விடுதிகளில் வேலை செய்கிறார்கள்”. நல்ல வேலைகளில் இருக்கும் எம்மவர்களின் உதவியுடன் இந்த மாணவர்களுக்கு வசந்தகால விடுமுறைகளில் நல்ல வேலைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தால் “அவர்கள் பட்டப் படிப்பு முடிந்த பின்னர் நல்ல வேலை வாய்ப்பைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்” என்று கூறினார்.

கதிர் ஒரு கல்விமான், மிகுந்த கடவுள் பக்தி உள்ளவர், யோகாசனப் பயிற்சியில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவ்வளவு இளமையான வயதில் மனைவி மக்களையும், உற்றார், உறவினர்களையும், தவிக்கவிட்டு இறைவனடி சேர்வார் என்று யார்தான் யோசித்தோம்.

அவரது பூதவுடல் அழிந்தாலும் புகழுடல் என்றென்றும் அழியாது. அவர் எங்கள் உள்ளத்தில் அழியாத ஒரு இடத்தைப் பெற்றுவிட்டார். அவர் மனிதருள் ஒரு மாணிக்கம். கதிரின் கனவுகள் நனவாக எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

அன்புடன்

சி. சத்தியமூர்த்தி

FAREWELL TO YOU MY FRIEND !

It was a beautiful but sad evening - Tuesday the 12th of January 1999. People have gathered in large numbers - Many hundreds in fact - to pay their last respect to Late Dr. Kathirgamanayagam, fondly called Kathir, who died on Friday the 8th. The place was Ogdon Funeral Parlour in Scarborough, Greater Toronto. The ground was all white - covered with fresh snow. So was the casket that contained his body, lined with white satin and covered with white fresh snow. So was the casket that contained his body, lined with white satin and covered with white fresh flowers.

There were loud noises, it was his wife Shamini weeping for her husband. She can not be comforted - for Kathir is no more. There was no lightening or thunder - still there was this thunderbolt, came from nowhere, and took him away - Kathir is no more with us. There were the two little children, watching in silence - for they were too small to understand the implications of their loving father's death. There was the quite sobbing of the school children, moving slowly with heads bowed - for they have lost a dedicated teacher. In the large crowd that gathered, there were university professors & lecturers, teachers & students, doctors, engineers and people from all walks of life - all too grieved to speak.

Kathir was born in Jaffna (Sri Lanka) in December 1957 and had his early education there. He obtained his first degree B. Sc. (Hon.) in mathematics from the University of Sri Lanka and came to U.S.A. on a scholarship for further studies. He obtained his Masters in 1985 and a Ph.D in mathematics in 1988. He did his post doctoral fellowship at the Department of Civil Engineering, University of Toronto, where he earned a name for himself.

His classmates spoke of his brilliant academic achievements and scholarship. Some spoke of his distinguished career, devotion to duty etc. but all of them mentioned his quite, unassuming, simple and friendly nature.

Kathir had two great qualities which won the admiration of everyone who came into contact with him - simplicity & humility. Except in his resume, he never mentioned that he holds a doctorate in mathematics - a very coveted degree. To the students in school he was dedicated teacher, ever ready to help them even outside the school hours. To the teachers he was a wonderful colleague and a good conversationalist. For us, his friends, he was a very worthy friend. He always spoke softly and with a smile and it was this simplicity which won him a special place in the hearts of his friends and colleagues.

Kathir was a deeply religious person who spent lot of time in prayer. He was a frequent visitor to the temple - particularly on Fridays. Perhaps, it is this religious fervour that gave him the great virtue - humility. He was a Hindu by birth, but for me, he was what a practising christian should be.

As we read in the Holy Bible - Mathew 5:5

"Happy are those who are humble; they will receive what God has promised"

In the words of the great poet William Wordsworth -

" He that is down needs fear no fall;
He that is low no pride;
He that is humble shall ever have
God to be his guide".

Kathir was "perfectly simple and simply perfect" and that is what he was. Kathir loved his language - Tamil - and was very fond of literature and classical music. He had a deep knowledge in classical literature and devotional hymns. I can never forget the long evenings we spent together - our group " the fives" - discussing poetry, literature, music, religion and critically analysing Tamil cinemas - old and new. What pleasure and peace of mind it gave us all. Great times, indeed! Thevarams were your favorite - I still remember you playing "Pidiyathan urugumai ..." in violin. Oh what fun it was.

Kathir was also actively involved in social activities - particularly in the educational upliftment of the Tamil youths. He organised free mathematics classes for students who were weak in maths and many benefited from it.

To his wife Shamini we say "your husband Kathir was a good man, loved by everyone and hated by none. He has finished his journey in this world and now he is safe in the hands of God. So, comfort thyself and grieve no more." It is not easy, we know. May Almighty God give you the strength and courage to carry on and guard you and guide you in all your endavours. We pray for you and your children.

To you, our dear friend Kathir, we say "we love you not only for what you were, but for what we were when you were with us". So untill we meet again in the shores of heaven, we say with tears "Farewell our friend farewell!"

P. S. Soosaithasan
(Ex-Member of Parliament - Sri Lanka)

அன்பின் கதிர் நீ ஓர் செய்தி (Message)

உன் நினைவுகளை என்னால் சில சொற்களுக்குள் அடக்கிவிட முடியவில்லை. நீயும் உன் தூய்மையான நட்பினை எமக்கு வார்த்தைகளால் கூறவில்லை. மாறாக நட்பு என்றால் என்ன என்பதனை உன் செயலால் மாத்திரமே இலக்கணம் செய்தாய். மேலும் நட்பு என்பது சகோதரத்துவம்தான் என்று சமன்பாடு செய்து நிறுவினாயே! ஏனெனில் நீ ஒரு செய்தியல்லவா!

கதிர் உன்னைச் சுற்றி இருப்போரை கற்றோர், கல்லாதோர் என்று பாகுபாடு செய்ததை நானறியேன். பிள்ளையார் சன்னிதியில் நீ செய்த தொண்டுகள் சாதாரணமானவையல்ல. நீ முன்னின்று எத்தனையெத்தனை தொண்டுகளைச் செய்து காட்டினாய். அதுதான் சொல்கின்றேன் நீ ஒரு செய்தி என்று.

கதிர் உன்னைச் சுற்றிய சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளின் இதயங்களை நீ கொள்ளை கொண்ட விதம் உனக்கே உரித்தானது. கதிர்மாமா எமது நண்பன் என்று எனது பிள்ளைகள் அடிக்கடி கூறும்போது நான் ஆச்சரியமடைவேன். நீ குழந்தைகளுடன் பழகும்போது நீயே குழந்தையாகி விடுகிறாய். அதுதான் உண்மை. எனவேதான் உனக்குப் பின்னால் ஒரு சின்னஞ் சிறுசுகள் கூட்டம் அணிவகுத்து நிற்கின்றது. நீ எம்மைப் பிரிவதற்கு ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னர் உன்னைப் படம் எடுக்க வேண்டுமென்று படப்பிடிப்பு நிலையத்திற்கு (Studio) சென்றோமல்லவா! அன்றுதான் எமது இறுதியான சந்திப்பு. அன்று அந்தப் படப்பிடிப்பு நிலையத்தில் வேலை செய்பவர்களே வியக்கக்கூடிய வகையில் அடம்பிடிக்கும் குழந்தைபோல் செயல்பட்டாயே. இதுதான் உனது உண்மையான குழந்தை உள்ளத்தின் வெளிப்பாடு என்று காட்டினாயோ கதிர்! இதுவும் உனது செய்தியில் ஒன்றல்லவா!

நீ எப்பொழுதும் புன்சிரிப்புடன் இருப்பாயாம். உனது முகத்தில் ஒரு பொழுதும் சினத்தைக் காண்பதில்லை என்று மற்றவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அந்த இரகசியத்தையும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குச் சொன்னாயே!

ஒருவர் உன்னுடன் சம்பாஷணை செய்து கொண்டு இருந்தபொழுது அவரது சினம் ஏற்படுத்தக் கூடிய வார்த்தைகளை நீ கிரகிக்காது விநாயகப் பெருமானின் நாமத்தையே உச்சரித்துக் கொண்டு இருந்ததாகவும் அதனால் அந்த சந்தர்ப்பத்தை இலகுவாகத் தவிர்த்ததாகவும் சொன்னாய். அத்துடன் மனிதர்கள் எல்லோருக்கும் எல்லா

உணர்வுகளும் உண்டு. அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் வழிவகைகளைத் தேடவேண்டும் என்ற பெறுமதி மிக்க விளக்கத்தையும் அளித்தாய். எனவேதான் சொல்கிறேன் உனது வாழ்க்கையே ஒரு செய்தி என்று!

கதிர் நீ எம்முடன் எப்பொழுதும் வாழ்கின்றாய். ஆனால் உனது உயிரான தாய், மனைவி சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகள் உனது பௌதீக உருவத்தை காணாது துடிக்கிறார்களே! இதற்கான விடையை, விளக்கத்தை உமது செய்தியில் எந்த அத்தியாயத்தில் விட்டுச் சென்றாய்?

Your life could be your message

இங்ஙனம் அன்பின் நண்பன்/சகோதரன்
ராஜ் ராஜரட்ணம்

HE DIDN'T SAY GOODBYE

It was about three o'clock in the afternoon on Friday January 8th. I was in my office desperately trying to finish the day's work as I wanted to leave early to go to Richmond Hill temple that evening. A phone call came. Shock, disbelief, horror

Our hearts are broken - our eyes streaming with tears
lumps in our throat and only memories of our years.
Yes, Kathir has left us, and he didn't say goodbye
No mention of leaving...not even a word that he would depart

Kathir and I have been staunch friends for over 22 years. He was a man of enormous ability, a man of integrity, a dynamic teacher, and a wonderfully caring husband and father. Ever the gentleman, he was always true, genuine and willing to help others, both in good times and bad. With all his achievements in life, he was still very modest. A private, quite man, he always greeted everyone with genuine friendship and respect. As a friend, he exuded a warmth that enveloped all those he chose as friends. To visualize him saying 'Hi Sir!' to warmly greet me with that ever pleasing smile on his shy face is something I shall always remember with a smile on my face, and a glow in my heart.

I first met Kathir at Peradeniya University during our good old days. We quickly became close friends there. Our career endeavours made us to go in different directions. Though we did not plan it this way, the destination of the journey turned out to be Toronto for both of us. In Toronto, we reunited with three of our old pals from Peradeniya, all with varied backgrounds, and founded a 'company of five'. We were not just friends. We were in fact a family - our adopted family in Toronto. Kathir's wife Shamini called us the 'Pancha Pandavas'.

Rasaratnam (accountant, the tax man), Subatharan (engineer, the computer magician) and Nagarajah (geographer, the Tamil pundit) are the other pandavas. We were always there for each other, both in good times and bad times.

Today we are grieving the loss of a family member. God has taken this youngest pandava, unlike in Maha Bharatha, away from us at this young age leaving behind only the memories of him.

Our fond memories of Kathir take us back to brighter years, to happier sunlit days and to precious moments that will be with us always. These fond recollections are treasured in our hearts to bring us always close to Kathir from whom we had to part. We cherish these memories as the only certain immortality.

The most enlightening of all these memories is the last conversation I had with Kathir. It was the day after the New Year, around 1 o'clock in the afternoon. Kathir called me home for a friendly chat, as usual, with no specific issue in mind. Usually we talk about a lot of things that range from life and work to religion and politics. This time we got into talking about Vedic *Jyotish* written by Srila Parasara Muni which led us to discuss the Acintya Bhedobheda Tattva, i.e., the 'Inconceivable Simultaneous Oneness yet Separation for all things as the Truth'. The essence of our discussion is the following. Full Determination (i.e., the Divine Control in every aspect of life) and Free Will exist side by side here in this world. The reason for this separation and negative experience is that our ultimate submission to the Supreme must feel to us like our own decision. Therefore, we have the God-given the God-designed perception of free will. We feel as if we make our choices and then get the results, when in fact we control nothing. This process leads to personal conviction and the experience of emotional growth. Though we did talk about this real truth about life, I neither accepted nor fully understood it until Kathir's death. It is as if Kathir chose to leave us early to teach us the truth about life.

There is a bridge of memories from earth to Heaven above it keeps our dear ones near us. It's the bridge that we call love.

Kathir
We love you,

We will have the rest of our days on earth honouring your life and memories.
Rest in peace my Friend & Brother.

Dr. Murugesu (Siva) Sivasangaram
Coordinator of Systems & Statistics
Ministry of Community and Social Services

சந்திப்போம் நினைவுகளில்....

கூடிக் கதைக்கையிலே இவன் ஒரு வசந்தம்.

நோயைக் கூறினால் இதமான வைத்தியன்.

பேதலித்த மனதுக்கு நல்லதோர் வழிகாட்டி.

ஆபத்திலே வள்ளுவன் காட்டியவன்.

வாக்கினிலோ பாரதி கூறியவன்.

எளிமையும் பக்தியும் இயல்பாக உள்ளவன்.

இவனோடு பழகிய ஒவ்வொரு நினைவுகளும்

எனது நினைவுகளில் விழித்து எழுவதனால்

நெஞ்சு கனக்கிறது, கண்கள் பனிக்கிறது...

என்றாலும் நாங்கள் சந்திப்போம் நினைவுகளில்.

நண்பர்களில் ஒருவன்
நாகராசா

DR. KATHIRKAMANAYAGAN MAILVAGANAM - A SINCERE FRIEND

The untimely death of Kathir was a huge shock to the family and friends he left behind. We are all making an attempt to understand as well as adjust to life without a well loved friend. His family and friends in Canada as well as all those who were touched by him at Batticaloa Campus, living all over the world will be mourning his death for a long time to come.

Kathir and I were very close friends for nearly 18 years. He was a loving vigorous soul who brightened the lives of everyone who knew him. we have shared together many moments of laughter and sadness. Kathir's easygoing nature and jolliness served to keep his friend's spirit high whenever life comes tense and difficult.

I remember Kathir for his demeanor, he never threw his weight around unduly. His respect for spirituality and cultural values made him a respected figure among friends. If there is one thing to remember about Kathir, it is one of

unselfishness. Those of us who were particularly close to Kathir remember his kind heart and ever-attentive ear. Somehow, he always knew when he was needed and took time to listen to those he loved. My family and I, in particular my mother, were among the many who were benefited by his nature.

Much can be written about Kathir for I have known him for the last 18 years. He was an ultimate helper and an enduring teacher. although we will never see him again, we will never forget our friend Kathir, as there is much to remember and cherish.

I never thought you would be called away before I could return your call made on New Year's day. You will always live on with us, Good-bye dear friend Kathir, Vanakkam Kathir Aiya, as I always call you. Let God endow his family with guidance and courage.

- The friendship we had
- The things we did together
- It will all stay as a memory now and forever.

Dr. Thamo
Pittsburg, PA, U.S.A.

TRIBUTE TO DR. KATHIRKAMANAYAGAN MAILVAGANAM

BY DR. REGINALD HAMMAH

There is a verse in the Bible that says that "A true friend is always loyal, and a brother is born to help in time of need" (Proverbs 17:17). According to these definitions of friend and brother in this greatest of books, Dr. Kathirkamanayagan was both my friend and my brother.

Kathir, as we popularly knew him in the University of Toronto, was a very humble, gentle and extremely kind fellow. I met Kathir when I started my graduate studies at the university in September of 1994. Our first meeting was in the hallway in front of the Rock Engineering Group. He had heard that I had just joined the group and he stopped me to introduce himself as member of the group. I was struck by genuine warmth emanating from this man with a very charming smile. This encounter in the hallway was the beginning of one of the most meaningful friendships I have ever had.

Dr. Kathir always made himself available to me whenever I needed his help. Sometimes even when I told him that I did require his help on a matter, he would insist that he had to help me. When I started my graduate studies, Kathir was one of the very first people to help me to adjust to my new environment. He shared his thoughts on how best to negotiate the intricacies of life in a graduate department; he shared all his experiences of his studies in Texas and shared some of his insights into the elements necessary for attaining academic success.

With time my friendship with Kathir really solidified. Together with Dr. Thamer Yacoub, we formed a very close knit group. We often went out for coffee or lunch. We had long discussions and the sort of arguments only the closest of friends can have. Kathir loved to philosophize about life. Often his perspectives were very unique and soon, we gave him the nickname "Cosmic Guru"

Dr. Kathir never kept any secrets from me. He would speak to me about his plans for the future, about his fears for his motherland Sri Lanka, about his wife and children and about his mother and siblings. He loved his family and his people with great passion, and it was his dream that one day he would be well off enough to return to his homeland and help build up his people. He earned my trust and confidence. That made me divulge to him my similar goals of retuning to Ghana, my native land, to make a difference. Kathir inspired me to believe that no amount of years spent away from home could quench an undying zeal to help ones people.

I assisted Dr. Kathirkamanayagan with a number of writings that he had to do. In these ventures he displayed a remarkable characteristic - an amazing desire to continue to improve upon himself. He was always asking me for advice on ways through which he could continue to perfect his English. Our collaboration and friendship never ceased even after he left the Rock Engineering Group to pursue a career in teaching.

I greatly admired Kathir's conscientiousness and diligence. He was also very meticulous for details. Kathir had another outstanding quality - he had mastered one of the most difficult, in my opinion, qualities of life, he had mastered the art of being gentle and loving but at the same time firm and capable of making tough decisions. These strengths of Kathir's always played out in his classroom. I will sorely miss Kathir. I will miss his smile and I will miss his company. However, I know these losses cannot be compared to that which his wife and children will experience. Under these circumstances I will do what I know Kathir will have done for - I will make myself available to help Shamini, Anojan and Nirojini with all I can. So help me God. Kathir, may your soul rest in peace.

நீங்கா நனைவுகளில்...

எனது சகோதரி கொழும்பிலிருந்து தொலைபேசி மூலம் உங்கடை “கதிர்” இறந்துவிட்டாராம் என்று கூறுகின்றார். அன்று கிடைத்த தொலைபேசிச் செய்தி பொய்யாக இருக்கக்கூடாதா என மறுபடியும் கதிரின் மாமனாருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்கிறேன் செய்தியை உறுதிப்படுத்துகின்றார்; செய்வது அறியாமல் திகைக்கின்றேன்; மனைவியிடம் அந்தத் துக்கச் செய்தியை கூறுகின்றேன் அவரும் திகைத்து நிற்கின்றார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே முதலாம் ஆண்டு மாணவராக “கதிரை” சந்தித்தேன். அவரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் “பகிடி வதை” நிகழ்ச்சியில் இருந்து காப்பாற்றி அழைத்து வந்து சுகநலம் விசாரிக்கின்றேன். தனது சொந்த இடம் சுதாமலை எனவும் தனது குடும்பப் பின்னணியையும் விபரிக்கின்றார். அன்று ஏற்பட்ட அனுபவம் படிப்படியா “கதிரை” மீண்டும் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஏதோ ஒரு வகையில் நமது உறவுப்பாலம் தொடர்ந்து வந்தது.

பல்கலைக்கழக கல்லூரியிலிருந்து பின் பட்டப் படிப்புக்காக அமெரிக்காவுக்குப் பயணமாகியபோது மிகவும் கவலைப்பட்டோம். எனினும் அங்கு சென்றும்சூட எமது குடும்பத்துடன் கடிதத் தொடர்புகள் இருந்தே வந்தது. அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற செய்தி கேட்டு அகமகிழ்ந்தோம்.

அண்மையில் நாங்கள் கனடா வந்திருந்தபோது சூட எமது குடும்பத்தாரை வரவேற்று நலம் விசாரித்து எங்களுக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளையெல்லாம் செய்து உதவிய கதிரை எப்படி மறப்பது? “ஐயா” என்று என்னை செல்லமாக அழைப்பார். ஐயா இனி ஊருக்குப்போய் என்ன செய்யப் போறியள் இஞ்சை இருங்கோவன் என்ற அன்பு வார்த்தைகளை எப்படி மறப்பது?

“கதிர்” என்று செல்லமாக எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் கதிர்காமநாயகன் இன்று எம்மிடம் இல்லை. அவருடைய பெயருக்கு ஏற்றாப்போல் இறைவன் இளவயதிலேயே தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டுவிட்டார் போலும். கடவுளுடன் நெருக்கமானவர்கள் இளமையில் மரணித்து விடுவார்களாம் என்பது ஐதீகம். எமது தவிர்க்க முடியாத இந்த இழப்பு சொர்க்கத்திற்கு இலாபமானது. சொர்க்கத்தில் நீ பயணம் செய்யும் இடங்களுக்கு எல்லாம் இறைவன் நல்ல வழிகாட்டியாக அமைவான் என்ற நிம்மதியில் வாழ்கின்றோம். உம்மைப் பிரிந்து வாழும் மனைவி ஷாமினி, பிள்ளைகள் அனோஷன், நிரோஜினிக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

Dr. S. ரவீந்திரநாத்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் - மட்டக்களப்பு.

DR MAILVAGANAM KATHIRKAMANAYAGAN

The sudden premature passing of Dr. Kathir brought shock to the educators of Scarborough and to his friends and family, to say nothing of the overwhelming experience of the students in his mathematics class. It is unexpected that a

teacher should pass away in front of the chalkboard, but doubly surprising that a Yoga participant in apparant good health should be unable to finish a normal span of life. We the Tamil educators in Scarborough wouldn't have got close to each other without his influence in organizing frequent get togethers. As educator, in the true sense Dr. Kathir was a guide, mentor and a Confident to many students and associates.

Dr. Kathir is avery passionate and lovable person with a unique blend of simplicity and intellectualism. The large and varied gathering at the funeral service bears eloquent testimony to his popularity and recognition he had earned from people of all walks of life in this foreign strand. It has been well said that "We are all travellers in the wilderness of this world and the best that we find is a true friend." Kathir, our friend, may you rest in eternal peace.

Braba, Jeya, and Mani

யோகசன ஆசிரியர் திரு. செல்வசோதையின் இரங்கல் செய்தி

“ஓம்” என்ற உண்மை நிலை அறிந்து
காற்றையே அடக்கி ஆள நினைத்த எம் கதிரின் உயிரை
காலன் பறித்ததை எண்ணி - கலங்கித்தான் போனேன்
இது விதியின் சதி

படைப்பின் தத்துவத்தை நம் கதிர் அறிந்து
பட்டம் பெற்ற அவரே - வாழ்வினதும்
யோகத்தினதும், யோகப் பயிற்சியினதும்,
பிராணனதும் பெருமை பேசி -
இவ்வுலக மக்களுக்கு இவ்வுண்மை கூற
வோபன் கல்லூரியில் முதன்மை வழிகாட்டியாய்
யோகாசனப் பயிற்சிக் கூடத்தை நிறுவ முன்னோடியாய்
- எல்லோருக்கும் வழி காட்ட எண்ணியிருந்தீர்

பட்டமும் பதவியையும் விட
பரமனை நினைத்து பாதையை வகுத்த எம் கதிர்
பெருமையும் புகழ்ச்சியும் நிலையா - என்ற
பேருண்மை காண - பல ஆராய்வும் பயிற்சியும் காண
என்னுடன் கலந்த வேளை
கதிர் - உயிர் காற்றோடு கலந்ததே.
வாழ்வு என்ன என்பதை - எம் கதிர் அறிவார்
பிறப்பும் இறப்பும் இயற்கையின் நியதி
அவர் உயிர் காற்றோடு கலந்து -
கலங்கரை விளக்கமாய் அனைவருக்கும் வழி காட்டிட
அவரின் ஆன்மா சாந்தி பெற்றடும்

“ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!”

**“உலையிலிடு மெழுகுபோல் உருகி
மனம் வெறும் கூடாய் உலைந்து வாடி
நிலைகுலைந்து மதிமயங்கி நின்று மிகப்
பரிதவித்தல் நீதியோ? சொல் இறைவா”**

ஆனந்த ஜோதியாய் எங்கள் அனைவரது உள்ளங்களிலும் பிரகாசித்த எங்கள் இனிய மருமகன் கதிர்! மாரடைப்பினால் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட செய்தி கேட்டுத் துடித்தோம்.

1999ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் 8ம் நாள் பிற்பகல் 2.30 மணியளவில் ஏற்பட்ட சோகம் அது. எங்கள் மருமகன் கதிருக்கு நாற்பது வயதின் ஆரம்பக்காலம் இது. இனிமேல் கடுமையாக உணவுக் கட்டுப்பாட்டை அவர் அனுசரிக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று மனதுக்குள் போராட்டம். கூடவே அந்த நல்ல ஜீவனுக்கு எதுவும் ஆகிவிடக்கூடாதே கடவுளே என்ற கோரிக்கைகள் ஈசனிடம். ஆனால் காலன் எங்களை முந்திக்கொண்டு விட்டான். பாரபட்சம் எதுவுமின்றி தன் கடமையைச் செய்து கொண்டு போய் விட்டான்.

எங்கள் மகள் ஷாமினியின் துணைவர் கதிர் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி கிடைத்தது. இன்னாருக்கு இன்னது என்று இடப்பட்ட விதியை வெல்ல யாரால் முடியும், கனத்த இதயங்களுடன் ஷாமினியிடம் ஓடினோம். “உங்களுக்கு எல்லாவற்றுக்கும் ஷாமினி வேண்டும்; ஆனால் இறுதி யாத்திரைக்கு மட்டும் ஷாமினி வேண்டாமல் போய்விட்டதா?” என்று ஷாமினி புலம்பியதைக் கேட்டதும் இதயம் வெடித்துவிடும்போல் இருந்தது.

ஒளிமயமான ஒரே இறைவனை அடைய மனிதன் செய்யும் முயற்சிகள்தாம் எத்தனை! கோவிலுக்குப் போனால் நான்கு மணி நேரமாவது வழிபடுவார் கதிர். வீட்டிலே சாமி அறையிலுள் புகுந்தால் இரண்டு மணி நேரமாவது இறையுணர்வுடன் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டு விடுவாரே! அதனால்தான் இறைவன் அவரை இவ்வளவு சீக்கிரம் தன்னிடத்திலே அழைத்துக்கொண்டு விட்டானா? என்று கதறும் ஷாமினிக்குப் பதில் கூற முடியவில்லையே! கண்முடித் திறக்கும் நேரத்திற்குள் அந்த உயிர்ப் பறவை பறந்து விட்டதே!

புன்முறுவல் பூத்த முகமும், கம்பிரத் தோற்றமும், பிறருடைய மனதைப் புண்படச் செய்யாத உயரிய பண்பும், யாருக்கும் உதவும் பரந்த மனமும் எங்கள் கதிருக்கே உரியவை. இனிய தமிழ்மேல் வாஞ்சை நிறைந்தவர். சமய உணர்வில் ஒன்றிவிடும் பித்தர். சங்கீதத்தின் இனிமையில் பரவசமடையும் ரசிகர். தன்னுடைய மனதுக்கு இசைந்த ஷாமினியை மணம் செய்து கொண்டார். அனோஜன், நிரோஜினி என்ற இரு மழலைச் செல்வங்களுக்கு தந்தையானார்.

“சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனை
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்”

என்றதற்கிணங்க தன்னை சுன்றெடுத்த அன்னைக்கு பெருமை சேர்த்தார். பெற்றவருக்கும், தன் உடன் பிறந்தவர்க்கும் தன் கடமையை நிறைவுறச் செய்தார். தன் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளைப் பற்றிய அவரது நேற்றைய கனவுகளையும், நாளைய நினைவுகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய மனத்தையிதழை ஷாமினிக்குத் தரப் பிரார்த்திக்கின்றோம். எங்கள் மகள் ஷாமினி இயற்கையிலேயே புத்திக் கூர்மையுள்ள திறமைசாலி. நிச்சயமாக தன் கணவனின் கனவை நனவாக்குவார்.

ஆனந்த ஜோதியாய் அனைவரது இதயங்களிலும் பிரகாசித்த பெருமைக்குரிய கதிர் எங்கள் குடும்பம் என்ற மாலையில் பதித்த வைரக்கல். அவர் மறைந்தாலும், அவர் எங்கள் இதயங்களில் ஒளியாய் பிரகாசித்துக் கொண்டுதான் இருப்பார். கதிருடைய பூதவுடல் மறைந்தாலும் புகழுடல் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் என்று இதயத்தால் வாழ்த்துகிறோம்.

ஷாமினி கதிரின் சிறிய தந்தையும் சிறிய தாயும்
பத்மராஜா தம்பதியினர்

என் இதயத்தில் அகலா கதிர் ஒளியே

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஓரறையில் இணைந்திருந்தே முருகன் ஆலயம், வளாகம், பொழுது போக்குப் பூங்கா எல்லாமே ஒன்றாகச் சென்று வந்தே நட்புப் பலம் கொண்டு வாழ்ந்து வந்த எம் நட்பு வாழ்க்கை முழுமையும் இயைந்து நீடித்து நிற்கும் எனப் போக்குக் காட்டிய அன்பு உள்ளமே!

“அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாள்

ஆர்வலர் புண்கணிர் பூசல்தரும்”

என்னும் பொய்யா மொழியாரின் வரைவிலக்கணத்திற்குப் பொருளுணர்த்தி நின்று அவதியிலே அமரத்துவமெய்திய கதிர்காமநாயகனே! கல்வியே வாழ்வின் கதியெனக் கொண்டே கணித மேதையாக கலாநிதிப் பட்டம் கொண்ட கதிரே! எம் தமிழினம் கற்றிட வேண்டும் எனக் கனவிலும் அரற்றி நின்றே

தமிழ்ப்பால் அறிவூட்ட முயன்ற உன் எண்ணங்கள் நிறைவேறு முன்பே காலன் பாதியில் பறித்தனனே. எப்படித்தான் ஆறும் எம் உள்ளம்? உன் பிரிவு மனதை வேல் கொண்டு தாக்குகின்றது. நண்பனாகிய என்நிலை இந்நிலையாயின் உன் வாழ்வே தன் வாழ்வாகக் கொண்ட அன்பு மனையாள், மழலைச் செல்வங்கள், சகோதர, சகோதரிகளது துயரம் சொல்லும் தரமன்றோ! உன் பிரிவுத் துயரால் வாடியே வதங்கி நிற்கும் அன்பு மனையாள், பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர்களுக்கெல்லாம் ஆறுதல் வார்த்தைகள் ஏதும் தேடியும் பெற்றிட வையாது சென்றனை ஏனோ நண்பா? உன் ஆத்மா சாந்தி அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் பாலிப்பானாக!!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

நண்பனின் பிரிவால் துயருறும்
சத்தியராஜ் குடும்பத்தினர் - கனடா

TRIBUTE TO DR. KATHIRKAMANAYAGAN MAILVAGANAM

BY DR. THAMER YACOB

In the summer of 1994, my wife and I went to Jordan for a brief vacation. I was then enrolled in a Civil Engineering graduate program at the University of Toronto. After returning from the trip, I met someone sitting in the office I had been using. This was my first meeting with Dr. Kathirkamanayagan Mailvaganam, and this was the encounter that began a lasting and fruitful friendship. Our wonderful friendship lasted until one cold day in January 1999, when Kathir, as we commonly called him, was suddenly snatched away from our midst by death.

Initially it seemed to me that Kathir was shy and reserved, but he soon proved me wrong. Once we became friends I quickly realized he had a very outgoing personality and our bonding grew stronger. During the period he worked in the Rock Engineering Group of the Civil Engineering Department, we spent a lot of time together making and drinking tea. I called Kathir my tea partner. He taught how to make good tasting tea. We also often went out for lunch together with other friends. Even after he left the university to teach, he would still drop by for the occasional tea, coffee or lunch. Kathir made us feel special because he would regularly call and let us know how much he missed the camaraderie that had developed between him, myself, Reginald Hammah and Vijayakumar Sinnathurai.

Dr. Kathirkamanayagan gave me a lasting impression of whom a true family man should be. He loved his wife and children. He would express his concern for the health of his wife and son. Kathir wanted his children to grow up in an environment in which they could become good and morally sound citizens. He desired to move the entire family to a warmer and less stressful country where they could enjoy life at a pace much slower than that in Canada. I purposed in my heart to be as good a father and family man as he was.

We will miss Kathir very much. He was indeed a most wonderful and caring person. I pray to the Lord that He will give his family strength and comfort to move on life so that they can become whom their husband and father wanted them to be, and so that they can enjoy the very environment and benefits that he wanted them to have. May Kathir's soul rest in peace.

KATHIR MAMA

Kathir Mama, you took us to parks and swimming
You took us to see movies and to play golf
You took us to Wonderland and to Sri Lanka
But in the end you took away our hearts with you.

Kathir Mama, you were an inspirational and spiritual person
You were a loving and caring person
You were a friend that we could look up to
But in the end the person we have known and loved all these years
was not there anymore.

Kathir Mama, your loss is disappointing and a shock
Your loss is not fair and is too soon
Your loss is very difficult to think about
The only comfort we have is knowing that you are with God.

Amsa and Thiheep Rasaratnam

கதீர்ன் புத்ர்

கடவுளை நம்பி காலனின் அடியில்
கடமை புரியும் கதீரின் கதை!
காலை எழுந்து கணபதியை வணங்கி
கவலையை நீக்கமுன் கதையே முடிந்ததையா!
கவரிமான் பரம்பரையில் கல்விமானாக
கனம் தாங்கிய கதீரத்தான்!
கல்வியையே கடமையாக்கி காற்றைக்கூட விடாமல்
கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று
காலம் எல்லாம் சொல்லி எமைக் காக்க வைத்து
காணாமல் போனதன் காரணம்தான் என்ன?
கைப்பிடித்த கண்ணகியை மறந்து
கன்னித்தமிழ் பேசும் இரு கண்மணிகளையும் மறந்து
காலம் எல்லாம் காத்த தாய் கண்ணகைப்பிள்ளையையும் மறந்து
கடைசியில் கண்கண்ட தெய்வமாம் கணபதியுடன் சென்றீரா?
கவலை! கவலை! கவலை!

கவலையுடன் கதி கலங்கி நிற்கும் மைத்துனர்கள்
பாலா, பூமா, ராஜன்

TRIBUTE TO DOCTOR KATHIR, AN EVER LIVING NOBLE SOUL

*L*ife is a journey. This journey can be long or it can be short. As long as we reach our destination, then the purpose is served. Saints like Adhi Sankara and Swami Vivekanandha had only a short life but a meaningful one. Likewise my friend Dr. Kathir lived a life full of meaning and purpose, a purpose to serve humanity by imparting knowledge, which goes for generations to the recipients. His pearls of wisdom and will, forever, be imprinted in the hearts of his students whom he considered as his children. He touched the hearts of many strangers who became his life long friends. The pious, gentle and intellectual Kathir will every be with us in his mortal form, fulfilling his duties from the other world. We pray to the lotus feet of God Almighty to grant peace and solace to the departed soul.

Saketaram (Sam) Surendra
Professor in Computer Engineering
Seneca College of Applied Arts and Technology

ஒரு கதிர்காம நாயகன் கருகிப் போனதா? போதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது
எந்தப்புயல் வந்து இந்த நாயகனை அணைத்தது?

ஆண்டு தொண்ணூத்தி ஒன்பது தை எட்டாம் திகதி ஆன வெள்ளிக்கிழமை
அடித்தது தொலைபேசி மணி; கிடைத்ததோ உன் சோகச் செய்தி
சிறிதேனும் எதிர்பாராத இச் செய்தி உன்னை அறிந்த அனைவரையும்
துயரத்தில் ஆழ்த்தியது வடித்தது நீரை விழியிரண்டும் சென்ற ஆண்டு
இங்கு வந்து கண்டு சென்றதெல்லாம். கண்முடிச் செல்வதற்கா? அண்ணா!
நீ எத்தனை இளங்கதிர்களை அறிவுள்ளவர்களாக்கினாய்! அவர்களும்
இத்தனையும் பொறுத்திடுவார்களா? ஒரு நாள் கண்டாலும் ஒரு வருடம்
கண்டதுபோல் இன்னும் ஏன் கண்களுக்குள்ளே நீ நிழலாடுகிறாய்?
இறுதிக்கிரியையில் கலந்து கொள்ளவில்லை என்று நாமிருக்கவில்லை
எங்கள் மனதுகளால் உணர்ந்து மாலையணிவித்தோம் பிறந்தோர் அனைவருமே
இறப்ப துறுதியென்ற மறைவால் தேறிடுவோம் நாம்!

அன்னாரின் பிரிவு தாங்காது துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும்
எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் அதரிவித்துக் கொள்கின்றோம்

“முருகா என்ற நாமமே” சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

வசந்தி - ராஜ்குமார்

EVER CLOSE IN MIND AND HEART

There are certain thoughts and feelings
that words cannot impart
to best describe the loss we feel
deep down in our hearts

No further away than a picture
a smile, a remembered phrase
Kathir mama, your memory
is so close in so many ways

There was so little time with you
and yet so many things to learn
the priceless advice and guidance
were no longer there when we turned

Education, simplicity and the will to help others
were very important to you
thus you have taught us in more ways than one
that this what should be important to us too

Usha, Prapha, Piriya.

வின்சன் சேர்சில் உயர் கல்விக்கூட ஆசிரியர் கலாநிதி மயில்வாகனம் கதிர்காமநாயகன்
அவர்கள் அமரத்துவம் அடைந்தமை குறித்து மத்திய தொழில்நுட்ப உயர் பாடசாலையில்
தமிழ்மொழி கற்கும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் அதிபரும் மனம் நொந்துகுத்த

கண்ணீர் அஞ்சல்

கதிரெனநாமம் கொண்டே கல்விக் கதிரொளி பரப்பி நின்றாய்
கதியென இருந்த எம்மை கதிகலங்க வைத்தே சென்றனை-ஏனோ
கதிர்காம நாயகனே உந்தன் சேவையைக் கண்டே நாமும்
கதிரொளி பெற்றோம் தமிழ் அமுது உண்டோம் ஐயா!

பாங்குடன் படித்தே கரைதனைக் காணக் கலாநிதியானாய்
பாரினில் படிப்பே மேலாய்க் கொண்டிடச் சித்தம் - பூண்டாய்
பாலரில் பரிவு கொண்டே பண்புடன் கல்வி அமுதம் தந்திடும்
பாவலன் நின்னைப் பிரித்தனை காதகன் ஏனோ ஐயா!
கல்வியே உயர்வாய்க் கொள்ளும் செந்தமிழர் போற்ற
கல்வியின் உயர்வே கணிதத்தில் கொண்டே - மேலாய்
கல்வியின் மேன்மை இன்பத் தமிழினைத் தந்தே நின்றீர்
கல்லியோ கொண்டான் காலன் கனன்றிட வைத்தான் ஐயா!

அன்பினில் இருந்தே இங்கு அருளினை கல்விச் செல்வம்
அன்பினில் விளைந்த உந்தன் முத்துக்கள் தவித்தே - அலறிட
அன்பினை அறுத்தே காதகன் வழியே சென்றது ஏனோ ஐயா
அன்பினில் திளைத்தார் தேம்பி அழுதிடல் நியதியாச்சோ!

விண்ணவர் உலகம் சென்றீர் வீம்புடை வாழ்வும் அகன்றீர்
விண்ணவர் உலகம் தன்னில் வீழ்ந்திடச் செல்லும் இல்லை-ஏவிட
வீணர்கள் யாரும் இல்லை அமைதியே வாழ்க்கை கண்டீர்
வீணர்கள் எம்மை எல்லாம் வாழ்த்தியே வாழ்வீர் ஐயா!

பிரிவுத் துயர் தாங்காது அல்லலுறும் அமரரின் ஆருயர்த் துணைவி, பிள்ளைகள்,
உற்றார், உறவினர்க்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்
மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்
மத்திய தொழில்நுட்பப் பாடசாலை - ரொரன்ரோ
Central Technical School - Toronto

MEMORIES

My friend, as we say the prayers that split hearts do
We remember the times that we spent with you
We shared the laughter, we shared the tears
We shared our triumphs, we shared our fears

We remember the plans for your children we shared
We remember the love you showed for all whom you
cared
We remember your kindness, your humor, your grace
These are your legacy, which we will embrace

We know you're at peace wherever you are
As we look at the sky, we know you're a star
May the Palms of God protect this light
It lives in our memories, our hearts give us sight

We must live in the world without you we know
The memories we have, our strength as we go
God bless you and goodbye our precious friend
'Til time is no more, our love dowe send.

Aubrey, Clare, Shane and Brandon

கட்டுக்கலைப் பிள்ளையே! கஜமுகனே!

கற்பவை கற்றபின் வெள்ளி தவறாது கைதொழ வந்திடும் கதிர்காமநாயகனுக்கு மது வித்தகக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் புவிவாழ்வித்தனை தானெனவெழுதிய பக்குவமறி யேயனாயினும், பரமனே இவனுன்னடிதாழ் சேர்ந்தானென்ற சத்தியமறிவேன்.

ஆண்மவலிவிலும் ஆத்மவலிவு மேலாமென்றிவன் இயம்பும் அற்புதக் கருத்தை அனுதினம் மறவேன்.

உமாகாந்தன்.

DEAR KATHIR ANNA

I came to know Kathir Anna back in 1984 when he was a graduate student at University of Texas at Arlington.

I was pursuing my studies at University of Texas at Dallas. That was the first time I was away from my family and I felt very lonely until I met Kathir Anna. His warm and approachable personality impressed me instantly.

His simplicity and great ability to listen to others and understand their feeling made Kathir Anna a unique person. Only very few people make a difference in this world. Kathir Anna you were one of them.

There were times when I was depressed and was ready to give up my studies because of my family who were scattered around the world due to problems back in Sri Lanka. But Kathir Anna you gave me moral support and confidence to continue my studies and to achieve my goals. You taught me this: We all need to believe in ourself and be ourselves. Pretending to be somebody else will harm you and destroy your confidence.

Kathir Anna you were like my father, mother, brother and above all a very good friend. Anna you lighted a candle in my life, and I promise you that I will keep that light burning until my final breath. I will miss you Anna and I always love you.

Prem

என்மையின் உருவம் நீ

கதிர் (குஞ்சு) உன்னை எனக்குத் தெரிந்து 14 வருடங்கள் வரைதான் இருக்கும். என் மனைவி உனக்கு அக்கா முறை. இது தான் நம் உறவு. ஆனால் நாம் நண்பர்களாகவே சந்தித்து வந்தோம். உன் படிப்பை முடித்து 10 வருடங்களின் முன் கனடா வந்தாய். நான் வாழ்ந்த குட்டி apartmentக்குள்ளேயே இன்னொரு குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினோம். ஒன்றாகவே சில காலம் வேலைக்குச் சென்று வந்தோம். பேசி மகிழ்ந்தவை எவ்வளவு? உன் கதையில் சிந்தனை கலந்த நகைச்சுவையிருக்கும். இதுதான் நமக்குள் பாலம்.

நீ பட்டம் பெற்றது என்னவோ கணிதத்துறையில்தான். உன் சமய அறிவு, தமிழ்மொழி அறிவு கண்டு நான் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலும் நீ கலாநிதி தான். உன்னில் எனக்குப் பிடித்தது - உன் எளிமைப் போக்கு. யாருடனும் பழகுகையில் அவர்கள் தரத்திற்கு இறங்கி வந்து பழகும் தன்மை. எளிமையின் உருவம் நீ.

ஞாபகம் இருக்கிறதா, 3 வருடங்களுக்கு முன் சிவபதம் அடைந்த என் மாமனாருக்கு, உன் பெரியையாவின் உடலுக்கு இருவரும் நின்று விபூதி பூசிப் பெட்டியில் வைத்தோம். ஆனால் இவ்வளவு விரைவில் அதை நான் உனக்கு தனியாகச் செய்ய வேண்டிவரும் என்று எண்ணவில்லை. இறைவன் தனக்குப் பிடித்தவர்களை தன்னிடம் விரைவில் அழைத்துக் கொள்வான் என்றுதான் சொல்கிறார்கள்.

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய கோடி வணக்கங்கள்.

அன்புடன் - கரு. கந்தையா

I WILL ALWAYS REMEMBER KATHIR UNCLE

*K*athir Uncle was a great influence on my life. One of the many things he taught me was to go with the flow. Whenever life deals you a bad hand, you put on your best poker face and play with what you have. I can not recall a single time that I have seen him get angry about anything. I remember the time, when Kathir Uncle and Sharmini Auntie lived in Arlington, Texas, when I did something, which in retrospect was pretty foolish, but Kathir Uncle just smiled, and never got mad at me. Kathir Uncle used to always come over to our apartment to play Nintendo with me. We could sit and play Super Mario Brothers for hours on end. One cold night, Kathir Uncle walked all the way to our apartment, it was a good 20-30 minute walk. My parents had gone grocery shopping and before leaving had told me "Don't open the door for anybody." What they meant to say was don't open the door for strangers, but they said don't open the door for anybody. Well, Kathir Uncle showed up and knocked on my bedroom window. It was dark outside, and all I saw was him and his infamous smile. He asked me to open the door, but all I could remember was "Don't open the door for ANYBODY." I wouldn't open the door, and finally he left. A few minutes later my parents came home, and I proudly told them that I hadn't opened the door for anyone, not even Kathir Uncle. My parents were mad, but Kathir Uncle never once scolded me, not even jokingly. A good friend of mine once told me that God always has a reason for inking someone away from us. Kathir Uncle helped many people while he was with us...now he is helping even more people, wherever he is. I will always remember Kathir Uncle as an Uncle, as a friend, and of course as that guy who smiled at me through the window, even though I wouldn't let him in

Matheepan and Puratheepan Panchalingam

வீநாயகர் துத்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன் தனை ஞானைக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்து அடி போற்று கின்றேனே.

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமுன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதுங்
கொண்டைக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீஎனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம்
மேனினுடங்காது பூக்கொண்டு துப்பார்
திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

சக்தி துத்

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஸுந்தரவதனி ஸுகுண மனோஹரி
மந்தஹாஸ முக மதிவதனி
சந்தன குங்கும அலங்கார முடனே
தந்திடுவா யுந்தன் தரிசனமே.

நந்திதேவருடன் முனிவரும் பணிய
ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயனனுடன்
வகையாயுன் புகழ் பாடிடவே.

(ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு சலசலவென்றிட
தாண்டவமாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்குமானந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய்

(ஓம்)

வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப் பாடிட
விரும்பி ஸரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
ஸ்தானந்தமான ஜோதிஸ்வரூபி
ராஜ ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம்.

(ஓம்)

காளி ஸ்தோத்திரம்

யாது மாகி நின்றாய் - காளி!
எங்கும் நீநி றைந்தாய்:
தீது நன்மை யெல்லாம் - நின்றான்
செயல்க ளன்றி யில்லை
போதும் இங்கு மாந்தர் - வாழும்
பொய்மை வாழ்க்கை யெல்லாம்,
ஆதி சக்தி, தாயே! என்மீ
தருள் புரிந்து காப்பாய்.

(யாது)

எந்த நாளும் நின்மேல் - தாயே!
இசைகள் பாடி வாழ்வேன்!
கந்தனைப் ப யந்தாய் - தாயே!
கருணை வெள்ள மானாய்!
மந்த மாரு தத்தில் - வானில்
மலையி னுச்சி மீதில்
சிந்தை யெங்கு செல்லும் - அங்குன்
செம்மை தோன்று மன்றே!

(யாது)

(யாது)

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

தேவீ ஷுபாரு

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியி லாத உடலும்
சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும்மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிசியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உதவிப் பெரிய

தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறதுயிலு மாயனது தங்கையே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

காரள பந்தியும்பந்தியினன் அலங்கலும்
கரிய புருவச் சிலைகளும்
காணகுண் டலமுமதி முகமண்டலம் நுதற்
கத்தாரிப் பொட்டு மிட்டுக்
கூரணிந் திடுவிழியும் அமுதமொழியுஞ் சிறிய
கொவ்வையின் கனிய தரமும்
குழிழனைய நாசியும் முத்தநிகர் தத்தமும்
கோடுசோ டான களமும்
வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
மணிநூ புரப்பா தமும்
வந்தெனது முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
வல்வினையை மாற்று வாயே
ஆரமணி வானிலுரை தாரகைகள் பேலநிறை
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மகரவார் குழல்மேல் அடர்ந்துகுமிழ் மீதினில்
மறைந்து வாளைத்துறந்து
மைக்கயலை வேண்டிநின் செங்கமல விழியருள்
வரம்பெற்ற பேர்க ளன்றோ?
செகமுழு வொற்றைத் தனிக்குடை கவித்துமேற்
சிங்கா தனத்தி லுற்றிச்
செங்கோலும் மனுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிகு
திகிரியுல காண்டு பின்பு
புகர்முகத் தைராவதப் பாக ராகிநிறை
புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
போக தேவேந்திரன் எனப்புகழ விண்ணில்
புலோமிசை யொடுஞ்சு கிப்பர்
அகரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ரூபியே!
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரிஇரு நான்கையும்
மாதிறல் கரியெட் டையும்
மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு என்பதையும்
மாகூர்மம் ஆனதையு மோர்
பொறியரவு தாங்கிவரு புவனம் றேழையும்

புத்தேனீர் கூட்டத் தையும்
 பூமகளை யுந்திகிரி மாயவனை யும்அரையிற்
 புலியாடை உடையா னையும்
 முறைமுறைக ளாயின்ற முதியவர்களாய்ப் பழமை
 முறைகள் தெரியாத நின்னை
 மூவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென்(று) அறியாமல்
 மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்
 அறிவுநிறை விழுமியர்தம் ஆனந்த வாரியே!
 ஆதிகடவுரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

வீநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
 பொன்அரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்

அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்ட முப்புரிநூல் திகழொளி மார்பும்

சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே!
 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன!
 இப்பொழுதென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயாய் யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
 திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புருந்து
 குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே

உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை அடக்கு முபாயம்

இன்புறு கருணையி னிதெனக் கருளிக்
கருவிக ளொடுக்குங் கருத்தினை யறிவித்(து)
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து

தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே

இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழிமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து

மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்

சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முகச் சூட்சுமமும்
எண்முகமாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி

என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமு மில்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி யென்செவியில்

எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாயக்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி

வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக! விநாயக! விரைகழல் சரணே!

தேவாரம்

திருஞானசம்பந்தர்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்
 தாவெண் மதிசூடிக்
 காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி யென்
 னுள்ளங் கவர்கள்வன்
 ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந்
 தேத்த வருள்செய்த
 பீடுடைய பிரமாபு ரமேவிய
 பெம்மானி வனன்றே.

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
 வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
 கடிகண் பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
 வடிவினர் பயில்வலி வலமுறையே யிறையே.

திருநாவுக்கரசர்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ
 ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
 துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
 இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
 இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீ.

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
 நரகத்தி விடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்

இன்பமே யெந்நாளும் துன்பமில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே.

சுந்தரர்

பித்தாபிறை குடிபெரு
மானே அருளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக்
கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூர் அருட்டுறையுள்
அத்தாஉனக் காளாயினி
அல்லேன்னெனல் ஆமே.

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன்
அதுவும் நான்படற் பாலதொன் றானால்
பிழுக்கை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலுந் துருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினும் திருப்பெய ரல்லால்
மற்று நான்அறி யேன்மறு மாற்றம்
ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

தீருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே
அன்பில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
பால் நினைந்தாட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவினே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய

தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

தீருவீசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

தீருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிகநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தீருமந்திரம்

1. பெற்றார் உலகில் பிரியாப் பெருநெறி
பெற்றார் உலகில் பிறவாப் பெரும்பயன்
பெற்றார் அம்மன்றில் பிரியாப் பெரும்பேறு
பெற்றார் உலகுடன் பேசாப் பெருமையே
2. பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற்கரிய பிராணடி பேணார்
பெறுதற்கரிய பிராணிகளெல்லாம்
பெறுதற்கரியதோர் பேறிழந்தாரே.

தீருப்புராணம்

உலகெ லாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைமமலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

தீருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுகன்	அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியிலுறைபவர்	
கற்பகம் எனவினை	கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்	
மற்பொரு திரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதிதீரா
அத்துயர் அதுகொடு - சுப்பிரமணிபடும்	
அப்புனம் அதனிடெ	இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கணம் மணமருள்	பெருமானே

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகமொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகமொன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்குமுகமொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகமொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகமொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகமொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நியருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.

FAMILY MEMBERS OF KATHIRKAMANAYAGAN

Father	Ponnampalam Mailvaganam (Retd. Teacher) (Deceased)
Mother	Mailvaganam Kannakaippillai
Wife	Sharmini Kathirkamanayagan
Son	Anojan Kathirkamanayagan
Daughter	Nirojini Kathirkamanayagan
Brothers	Jananayagam Mailvaganam (Engineer, New Zealand) Selvanayagam Mailvaganam (Teacher) (Deceased) Rajanayagam Mailvaganam (Chartered Accountant)
Sisters	Vethanayagi Sivarajah Jegasothy Balraj
Father in law	Rasiah Pushparajah
Mother in law	Janakiamma Pushparajah
Brothers in law	Kandiah Sivarajah (Lecturer, Faculty of Economics, University of Jaffna) Sivasubramaniam Balraj Pushparajah Manoraj Pushparajah Balakumar Pushparajah Rajkumar
Sisters in law	Thiruchelvakumari Jananayagam Ranjithakumari Selvanayagam Dr. Sivarajini Rajanayagam (M.B.B.S.) Nalini Rajkumar Bhavani Rajakariar Yumani Kuttalnathan

OUR SINCERE THANKS

We would like to express our sincere thanks to everyone for being there to share our sorrow and grief at the irreparable loss to our family.

Our thanks to Kathir's colleagues and my colleagues whose words of consolation went a long way in our time of deep sorrow.

A special thank you to my husband Kathir's loyal friends who have been the pillar of strength to me and my family at this time of need. Their untiring and dedicated support is beyond words to mention.

We thank all our relatives and friends for their messages of sympathy and floral tributes, here in Canada and abroad.

Wife Sharmini and children Anojan, Nirojini. ✦

பெற்றார் உற்றாருடன் ஒரு வாழ்க்கை!
மனைவி குழந்தைகளுடன் ஒரு வாழ்க்கை!
நண்பர்கள் சுற்றத்தாருடன் ஒரு வாழ்க்கை!
பட்டம் பதவியுடன் ஒரு வாழ்க்கை!
எல்லா வாழ்க்கையிலும் நீ கண்டாய் இறைவாழ்க்கை!

